திருப்பூவணப் புராண வசனம்.

—o—

மேற்படி தலத்தில்
திருநந்தனவனம், பசுமடம்,
அர்த்தசாமக்கட்டளை சிவ தரும
ஸ்தாபனராகிய

காரைக்குடி.

பழ. மெ. மெ. பழநியப்ப செட்டியாரவர்களுக்கு

பிரமாதி வருஷம் புரட்டாசி மீ 5உ (21-9-39) நடைபெறும்

சிவாகமோக்த

ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி சாந்திக்கல்யாண விசேஷத்தின்

ஞாபகார்த்தமாக

அவர்களால்

வடமொழியிலிருந்து
தமிழ் வசன ரூபமாக
வெளியிடப்பெற்றது.

சிவமயம்.

திருப்பூவனூர்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்

—— ○ ——

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவனூர்ப் புனிதன்றிரு நாமந்தா
னாவினூறு நூறாயிர நண்ணினார்
பாவமாயின பாறிப் பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செல்வர்களாவரே. (1)

என்னனென்மனை யெந்தை யெனதுயிர்
தன்னன் றன்னடியேன் றனமாகிய
பொன்னன் பூவனூர் மேவிய புண்ணிய
னின்ன னென்றறி வொண்ணா னியற்கையே. (2)

குற்றங்கூடிக் குணம் பல கூடாதீர்
மற்றுந் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
புற்றராவினன் பூவனூரீசன்பேர்
கற்று வாழ்த்துங் கழிவதன் முன்னமே. (3)

ஆவின் மேவிய வைந்தமர்ந்தாடுவான்
றூவெணீறு துதைந்தசெம் மேனியான்
மேவநூல்விரி வெண்ணியின் றென்கரைப்
பூவனூர் புகுவார் வினை போகுமே. (4)

புல்லமூர்தியூர் பூவனூர் பூம்புன
னல்லமூர்தி நல்லூர் நனிபள்ளியூர்
தில்லையூர் திருவாரூர் சீர்காழி நல்
வல்லமூரென வல்வினை மாயுமே. (5)

அனுசயப்பட்டது விது வென்னாதே
கனிமனத்தொடு கண்களு நீர்மல்கிப்
புனிதனைப் பூவனூரனைப் போற்றுவார்
மனிதரிற்றலையான மனிதரே. (6)

ஆதி நாத னமரர்களர்ச்சிதன்
வேதநாதன் வெற்பின் மடப்பாவையோர்
பாதியாளன் பரந்த பெரும்படைப்
பூத நாதன்றென் பூவனூர் நாதனே. (7)

பூவனூர்தண் புறம்பயம் பூம்பொழி
னாவலூர் நள்ளாறொடு நன்னிலங்
கோவலூர் குடவாயில் கொடுமுடி
மூவலூருமுக் கண்ணனூர் காண்மினே. (8)

ஏவமேது மிலாவமணேதலர்
பாவகாரிகள் சொல்லலைப் பட்டு நான்
றேவதேவன் றிருநெறியாகிய
பூவனூர் புகுதப்பெற்ற நாளின்றே. (9)

நாரணனொடு நான்முகனிந்திரன்
வாரணன் குமரன் வணங்குங்கழற்
பூரணன் றனைப்பூவனூர் மேவிய
காரணன்னெனை யாளுடைக் காளையே. (10)

மைக்கடுத்த நிறத்தரக் கன்வரை
புக்கெடுத்தலும் பூவனூரன்னடி
மிக்கடுத்த விரல்சிறி தூன்றலும்
பக்கடுத்தபின் பாடியுய்ந்தானன்றே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம்—புஷ்பவன நாதர்,
சதுரங்க வல்லவ நாதர்

தேவிமார் இருவர்திருநாமம்-கற்பகவல்லி, ராஜராஜேசுவரி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவனூர்ப் புராண வசனம்.

விநாயகர் முதலியோர் துதி.

பூவளரும் புட்பவனசாட்சி விநாயகன் செவ்வேள் புனிதநந்தி
தேவளரும் புட்பவன நாதனற்கற் பகவல்லி திகழுமேர்கொள்
மாவளரு மிராசராசேசுவரி யவள்பணிப்பெண் பதம் வணங்கி
நாவளருந்தமிழ்மொழியினுத்தலத்தின்மகிமைதனைநவிலலுற்றேன்

பூவுலகத்திலே, புண்ணிய பூமியாகிய நைமிசாரணியத்திலே அநேகமுனிவர்கள் யாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது சூத முனிவர் வந்தார். முனிவர்கள், அவரைக் கண்டவுடன் இருக்கைவிட்டெழுந்து எதிர் கொண்டழைத்து வந்து ஆசனத்திலிருத்தி வணங்கிப் பூசித்து, முனிபுங்கவரே! தேவரீர் வியாச முனிவரிடத்தில் புராண இதிகாச முதலிய யாவற்றையும் நன்குணர்ந்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் சிவபெருமானுடைய மகிமைகளைப் பன்முறை கூறக்கேட்டும் ஆசை அமைந்திலது, ஆதலின் இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றோம். முன்னொரு சமயம் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் தலங்கள் இத்தனை என்று கூறிவரும் பொழுது புஷ்பவனம் என்று ஒரு உத்தம சிவஸ்தலம் உள்ளதாகக் கூறியருளினீர். அதன் மகிமையைக் கேட்க விரும்புகின்றோம் என்று பிரார்த்திக்க; முனிவர்களே! அப் புட்பவன நாதருடைய மகிமையை என்னறிவிற்கு எட்டியவரை கூறுகின்றேன் என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

முதல் அத்தியாயம்.

சோழ நாட்டிலே, காவேரிக்குத் தென்பாலுள்ள சுவேத நதி (வெண்ணாற்று)க்கும் வடாரணியம் என்னும் ஆலங் குடிக்கும் தெற்கிலும், திருவாரூருக்கு இரண்டு யோசனை தூரம் மேற்கிலும், சம்பகாரணிய மென்னும் மன்னார்குடிக்கு ஒரு யோசனை தூரம் வடக்கிலும், கோவில் வெண்ணி க்ஷேத்திரத்துக்குக் கிழக்கிலும் மூன்று நாழிகைவழி வின் தூரமுள்ளதாய், பாம்பணி நதியின் மேல் கரையில் புஷ்பவன க்ஷேத்திரம் இருக்கிறது. அது தன்னையடைந்தவர்களின் பாவங்களை நீக்கி ஞானத்தையளித்து மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். அங்கு இயற்றப்பட்ட ... செப முதலிய சற் கருமங்களெல்லாம் தேவர் முதலியோர்க்கு மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுக்கும். அமாவாசை, பௌர்ணிமை, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள், ஞாயிற்றுக்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை அர்த்தோதய, மகோதய முதலிய புண்ணியகாலங்கள் இவைகளில் செய்கிற சற் கருமங்களெல்லாம் மனிதருக்கு மிகுந்த நன்மையைத் தரும். அத் தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு யமனால் வரும் துன்பமில்லை. அங்கு க்ஷீர நதியும் கருங்குட்ட நோயையும் நீக்க தக்க 'கிருஷ்ணகுஷ்டஹாரம்' என்னும் தீர்த்தமும் உள்ளன. அத் தீர்த்தத்தில் முன் சொல்லிய புண்ணிய காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து தர்ப்பணம் செபம் தான முதலியவற்றைச் செய்தால் அதிக பலன் உண்டாகும். அத்தீர்த்தத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் சிவ பெருமானுடைய ஆஞ்ஞையின்படி சிவகணங்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்ற சிவலிங்கப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். முற்பிறவியிற் புண்ணியஞ் செய்தவர்களுக்கே அந்தலிங்க தரிசனம் கிடைக்கும். அந்த லிங்க மூர்த்தியைக் காலையில் தரிசித்தால்பாவங்கள் நீங்கும். உச்சிக் காலத்தில் தரிசித்தால் ... பலனுண்டாகும். சாயங்காலத்தில் தரிசித்தால் மோக்ஷங் கிடைக்கும். அர்த்த சாமத்தில் தரிசித்தால் எல்லாப் பலனும் கிடைக்கும் அங்கே கருணையே உருவமாகக் கற்பகவல்லி யென்னுந் தேவியும் அவருடைய அம்சமாக உதித்த ராஜராஜேசுவரி என்னும் மற்றொரு தேவியும் வீற்றிருக்கிறார்கள். அவ்விருவருடைய தரிசனத்தால் போக மோக்ஷங்கள் கிடைக்கும்.

இப்புஷ்ப வனத்தின் வடபால் புன்னை மரங்கள் நிறைந்த ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ ராமபிரான் சடாயுவின் விருப்பத்திற்கிணங்கி சீதாலட்சுமணா சகிதராய் வீற்றிருக்கின்றார். அதற்கு மேற்கே தரும புஷ்கரணி யென்னும் உத்தம தீர்த்தம் இருக்கிறது. எந்த ஸ்தலத்தில் சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்கள் ஒருங்கு அமைந்துள்ளனவோ அந்த ஸ்தலத்தைப் பாஸ்கர க்ஷேத்திர மென்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே விதிப்படி சிவாலய தரிசனம் செய்பவர்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவார்கள். அநேகர் தவஞ் செய்து விரும்பிய பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த க்ஷேத்திரம் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி யென்னும் மூன்று விசேஷமும் ஒருங்கு அமையப் பெற்றுள்ளது என்று கூறினார்.

— —

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

அது கேட்ட முனிவர்கள், சிவபெருமான் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்யும்படி சிவகணங்களுக்கு எப்பொழுது கட்டளையிட்டார். அதற்கு எக்காரணத்தால் புஷ்ப வனம் என்று பெயர் வந்தது? என்று கேட்கச், சொல்லத் தொடங்கினார்.

வெகு காலத்துக்கு முன் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு திருக்கைலாய மலையில வீற்றிருக்கும் பொழுது, ரைவத மநுவின் கால இறுதியில் சமுத்திரம் பெருகி வந்தமையால் பூமியில் அநேக இடங்கள் அழிந்தன. பிராணிகள் மிகக் குறைந்தன. சாக்ஷுஷ மனுவின் காலத்தில சமுத்திரம் பெருக்கு வற்றி அவர் கருத்தின்படி தேசங்கள் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் மனிதர் மிருகங்கள் பக்ஷிகள் மரம் செடி கொடி முதலியவைகள் விருத்தியாகிச் செழித்தன.

திருக்கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் திருவிளையாட்டாக அவைகளைப் பார்க்க எண்ணி, விநாயகர் சுப்பிரமணியர் உமாதேவியாரோடு, நந்தி முதலிய கணங்களும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் சூழ்ந்துவர, விமானத்தில் ஏறித் தென்றிசை நோக்கி ஆகாயமார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டு, வரும்பொழுது பார்ச்

கத்தில் ஆங்காங்குள்ள தேசங்கள் முதலியவற்றை உமாதேவியாருக்குக் காண்பித்துக் கொண்டுவரும் பொழுது, ஒரு நறுமணம்சிவபெருமானுடைய திருமுக மண்டலத்தில் உலாவிக் கமழ,சிவபெருமான் வியப்புற்று இம்மணம் எங்கிருந்து வருகிறதென ஆராய்ந்து பூமியை நோக்கிப், புஷ்பித்த மரங்கள் அடர்ந்தவனம் ஒன்றைக் கண்டு, இங்கிருந்தே இந்த நறுமணம் வருகிறதென நிச்சயித்து அம் மணத்தைக்கிரகித்துக் கொண்டு தங்கி நின்றார்.

அப்பொழுது நந்தி முதலியகணங்கள் சிவபெருமானை வணங்கி, சுவாமீ! இவ் வனத்தில் நறுமணமுள்ள அநேக மலர்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவை தேவரீருடைய திருநேத்திரங்களுக்கு இலக்காயினவாதலின், அவைகளால் தேவரீரை நாங்கள் பூசிக்க, உம்முடைய அடிமைகளான எங்களுக்கு ஆஞ்ஞை தந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, கணநாதர்களே, இவ் வனத்தில் நமது லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசியுங்கள் நமது லிங்கபூசையானது நமக்கு நேரே செய்யும் பூசையினும் சிறந்ததாகும். நீங்கள் பூசிக்கும் வரை விமானத்தில் ஆரோகணித்தவாறே இங்கு நிற்கின்றோம். எந்த லிங்கத்தில் மந்திர பத்தி பூர்வமாக யார் பூசித்தாலும் அந்த லிங்கத்தில் சாந்நித்தியஞ் செய்வோம் என்று அருளிச் செய்தார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

உடனே நந்தி முதலிய கணநாதர்கள் பிரதிஷ்டைக்குரிய இடத்தை ஆராய்ந்து, தரையைச் சமப்படுத்தி, கடப்ப விருக்ஷங்களின் நடுவே மேடையமைத்து நருமதை நதியிலிருந்து லிங்கங் கொண்டு வந்து, விதிப்படி பீடம் இயற்றி, பிரதிஷ்டைக்கு வேண்டிய புண்ணிய தீர்த்தம் பொற்குடம் வஸ்திரம் அன்ன முதலிய உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச், சிவாகம விதிப்படி மந்திர பூர்வமாகக் கும்பங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்து, விநாயகப்பெருமானையும், அவருக்கு ஈசானத்தில் சிவலிங்கப் பெருமானையும் அவருக்கு ஈசானத்தில் உமாதேவியாரையும் பிரதிஷ்டித்து, கும்ப தீர்த்தங்களால் அபிஷேகித்து, மகாபி

ஷேகமும் செய்து, ஆடை ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்கரித்து நிவேதனம் சமர்ப்பித்துச், சோடசோபசாரஞ் செய்து, லக்ஷார்ச்சனை பண்ணிக், கர்ப்பூர தீபங்காட்டி நமஸ்கரித்து நின்று தோத்திரஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

தேவரே! எங்கும் நிறைந்தவரே! சர்வோத்கிருஷ்டரே! ஆதியந்தம் இல்லாதவரே! உருவில்லாதவரே! பரமானந்தரே! காலாதீதரே! சர்வவித்தைகளுக்கும் ஸ்தானமாக உள்ளவரே! சம்புவே! நிராதாரரே! அனைத்துக்கும் ஆதாரமானவரே!* நீர் யாதிலும் பற்றற்றவர். விரும்பியவாறு வடிவங் கொள்பவர். பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளாயிருந்து விளையாட்டாக உலகத்தைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் செய்கின்றீர். மகத் முதலிய தத்துவங்களுக்கு அந்தர்யாமியாகப் பிரகாசிக்கின்றீர்.

மகேசரே! ஆன்மாக்களைக் கன்மாநுசாரமாக நால்வகைத் தோற்றம், எழுவகைப் பிறப்பு, எண்பத்துநான்குலக்ஷ யோனி பேதங்களாகப் படைத்து, உலகம் காலம் தொழில் இந்திரியம் சரீரம் முதலியவற்றை யமைத்து இயக்கி, அவரவர் செயயும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஈடாக இன்ப துன்பங்களை யநுபவிக்கச் செய்து, கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களிற் செலுத்துகின்றீர். எவ்வெவரை எப்பொழுது பாசபந்தங்களினின்று விடுவிக்க எண்ணுகின்றீரோ அவரவருக்கு அப்பொழுது ஞானத்தை யளிக்கின்றீர். அவர்கள் மோக்ஷமடைகின்றார்கள். உமது திருவருட் செயல்களை யாரால் அறிய முடியும். எங்களுக்கு நல்லது இன்னது, கெட்டது இன்னதென்று தெரியாது. எங்களைக் காத்தருள வேண்டும்.

வேதங்களால் அறியப்படாதவரும் வேதங்களின் தலைவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். பிரணவ ரூபியும் பிரணவப் பொருளுமான உமக்கு நமஸ்காரம். மாயா தீதராயும் பேரொளி யுருவராயும், உலகெலாந் தாங்கியும், அதனின் வேறாகியும் அதன் காரணராயும், தத்துவ ரூபியாயும், அவற்றை நடத்துபவராயும் உள்ள

உமக்கு நமஸ்காரம். சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று கண்களையுடையவரே! பிரம விஷ்ணுக்களாலும் காண முடியாதவரே! மன்மதனை யெரித்தவரே! தக்ஷயாகத்தை அழித்தவரே! நீலகண்டரே! சரபரூபரே! யமனை உதைத்தவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். கிருபா சமுத்திரமே! எங்களைக் காத்தருள வேண்டும் என்று துதித்தார்கள். உடனே சிவபெருமான் அந்த லிங்கவுருவினின்றும்வெளிப்போந்து நீங்களியற்றிய பூசை தோத்திரம் பத்தி இவைகளால் மிக மகிழ்ச்சியுறுகின்றோம். உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளி, அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி, கணநாதர்களே! நாம் இந்த லிங்கத்தில் சாந்நித்தியமாயிருந்து தரிசிப்போர்க்குப் பாவங்களை நீக்கிப் போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றோம். இவ்வனம் எக்காலமும் பூத்துக் கொண்டிருப்பதால் புஷ்ப வனம் என்று பிரசித்தி பெற்று, தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தந்து உத்தம க்ஷேத்திரமாய் விளங்குக. நீங்கள் துதித்த தோத்திரத்தால் நம்மைத்துதிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கின்றோம். நீங்கள் இங்கு வந்து வருஷத்துக்கொரு முறை நம்மைப் பூசியுங்கள் என்று அருளிச் செய்து லிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். கணநாதர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானையும் கற்பகவல்லியம்மையாரையும் வணங்கிக் கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்று, விமானத்தில் உமாதேவியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கும்சிவபெருமானையடைந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றார்கள். சிவபெருமான் அவர்களுடன் மற்றைய இடங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு திருக்கைலாசமலையை யடைந்தருளினார். சிவகணங்களால் பிரதிஷ்டிக்கப் பெற்ற இந்த லிங்கம் சுயம்பு லிங்கத்துக்குச் சமமாயுள்ளது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

அது கேட்ட முனிவர்கள் கிருஷ்ண குஷ்டஹரம் என்னும் தீர்த்தம் எப்பொழுது எக்காரணத்தால் உண்டாயிற்று? என்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

முன் கிருதயுகத்திலே, சோழநாட்டிலே, சித்திரபுரி யென்னும் பட்டணத்திலே தருமவர்மன் என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவன். தயை நிறைந்தவன். நீதி முறைப்படி அரசாட்சி செய்பவன். தருமமே ஆபரணமாக உடையவன். அவ்வளவு மேம்பாடுற்றவனுயிருந்தும் பூர்வ கர்மத்தால் அவனுக்குக் கருங் குஷ்ட வியாதி யுண்டாகி அநேக சிறந்த வைத்தியர்களாலும் தீராமல் வருந்திக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில், அவனுடைய நல்வினை வசத்தால் இரேணுகர், என்னும் முனி சிரேஷ்டர் அங்கு வந்தார். அரசன் அவரைக் கண்டவுடன் எழுந்து நமஸ்கரித்து உபசரித்து, முனிவரே! எனக்கு இந்த நோய் வரக் காரணம் யாது? தேவரீருடைய தரிசனங் கிடைத்தமையின் இது நிச்சயமாக நீங்கி விடுமென்று எண்ணுகின்றேன் என்று பிரார்த்திக்க; அவர் அதன் காரணத்தை ஞான திருஷ்டியால் அறிந்து கூறுகின்றார்.

அரசனே! நீ இதற்கு முன் மூன்றும் பிறவியில் கௌடதேச அரசனாக இருந்து குடிகளை நன்கு பாதுகாத்து அரசாட்சி செய்து வருங்காலத்தில், சாஸ்திர விற்பன்னரும் பூர்வ கர்மாவினால் குட்டநோயுற்றவரும் மனைவி மக்களுடன் ஊர்தோறும் யாசித்துத்திரிபவருமான ஏழைப்பிராமணரொருவர் வர; அவரை உபசரித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால் அவரது நோயின் துர்க்கந்தம் வீச; இப்படிப்பட்ட கொடிய வியாதியுள்ள நீர் நமது சபைக்கு வரலாமா? என்று நிந்தை கூறினாய். அவர் நான் கஷ்டதசையிலிருப்பதால் யாசகத்தின் பொருட்டு வந்தேன். ஏதேனும் தருவதைப் பெற்றுக்கொண்டு போகிறேன் என்று சாந்தமாகச் சொல்லவும்; கோபங்கொண்டு அவருக்கு ஒன்றும் கொடாமல் துரத்தி விட்டாய். நோயாளிகள், சரண் புகுந்தோர் இவர்களை நிந்திக்காமல் காப்பாற்றுவது அரசனுக்குக் கடமையாகும். ஒருவன் முற்பிறவிகளிற் செய்த புண்ணிய பாவபலன்களை வருகிற பிறவிகளில் அநுபவித்தே தீரவேண்டுமாதலாலும் யாசகத்துக்கு வந்த பிராமணரை நிந்தித்த தோஷ

பலனை அநுபவிக்குங்காலம் இதுவாயிருத்தலாலும் உனக்கு இந்த நோய் உண்டாயிற்று. ஆயினும் இதற்குப் பரிகாரஞ் சொல்லுகிறேன். தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி யென்னும் மூன்று விசேஷமும் ஒருங்கு அமையப்பெற்ற சிவக்ஷேத்திரத்துக்குச் சென்று புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிதுர் தர்ப்பணம் பண்ணித் தானங்கள் கொடுத்துச் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மாகேசுரபூசை பிராமண போசனம் ஏழைகளுக்கு அன்னமிடுதல் இவைகளைச்செய்து வருவாயாயின் இப்பிணி நீங்கும் என்று உரைத்து முனிவர் சென்றார்.

அரசன் க்ஷேத்திர யாத்திரை செய்ய விரும்பி ஸ்ரீசைல முதல் ஆங்காங்குள்ள ஸ்தலங்களில் மும்மூன்று நாள் தங்கி முனிவர் கூறியவாறே சிவதரிசன முதலியன செய்துகொண்டு வரும்பொழுது காவேரி நதியை அடைந்து அதன் கரையில் இரு மருங்குமுள்ள ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு ஒரு நாள் மாலையில் புஷ்பவனத்தையடைந்து அன்றிரவு தங்கி மறுநாட்காலையில் சிவாலய தரிசனஞ்செய்ய விரும்பி அவ்வாலயத்தின் தென்மேற்றிசையிலுள்ள தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கருமங்களைமுடித்துச் சிவாலயத்துக்குச் சென்றுஅபிஷேகம் நிவேதனம் முதலியன நன்கு நடாத்திச் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, மத்தியானத்திலும் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து மாகேசுரபூசை முதலியவற்றை நடத்திச், சாயங்காலத்தில் சிவதரிசனஞ்செய்து கொண்டு இருக்கைக்கு வந்து, அன்றிரவு அரிப்பு இன்றி நன்கு துயின்று, இரண்டாம் நாள் ஸ்நானத்தால் புண்ணின் உபத்திரவம் நீங்கி, மூன்றுநாள் ஸ்நானத்தால் புண் காய்ந்து வருதலைக் கண்டு அங்கேயே வசிக்க நிச்சயித்து இருந்துவரும் நாளிலே நாளுக்கு நாள் பிணி குறைந்து ஆறாம் நாளிலே முழுதும் நீங்கித் தேகம் காந்தியுடன் விளங்கிற்று. அரசன் ஒரு மாதம் வரை அங்கிருந்து ஆலயத்தை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து மாசி மாதத்தில் பிரமோற்சவம் ஆரம்பித்து மக நக்ஷத்திரங் கூடிய பௌர்ணிமையன்று தீர்த்தோற்சவம் நடத்திச் சிவபெருமானையும் உமா தேவியாரையும் நமஸ்கரித்துத் துதிக்கலானான்.

உண்மைப் பொருளும், ஞான ரூபியும, சுகத்துக்கு இருப்பிடமாயுள்ளவரும், லோகாதீதரும், பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவரும், வேற்றுமையற்றவரும், பிரபஞ்ச காரணரும், பரிபூரணரும், உருவற்றவரும், சோதி ரூபியும், எக்காலத்தும் உள்ளவரும், காண்பிக்க ஒண்ணாதவரும், பழமையானவரும், பிரபுவும், புஷ்பவனத்துக்குத் தலைவருமாகிய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

எவரது ஆணையே உலகத்தின் சிருட்டி, திதி, சங்காரங்களுக்குக் காரணமோ; எவரிடம் இவ்வுலகம் இருக்குமோ! எவரால் முக்குணமுள்ள மாயையிலிருந்து மகத் தத்துவம் அகங்காரம் ஆகாயம் வாயு அக்கினி ஜலம் பூமி இந்திரியக் கூட்டம் இவைகளும் இவைகளை நடத்தும் தேவர்களும் உண்டாக்கப்படுகிறார்களோ! எவர் திருவிளையாட்டாக மும்மூர்த்தி யுருக் கொண்டனரோ; இப் புஷ்பவனத்தில் சதா சாந்நித்தியராய் வீற்றிருக்கின்ற அத்தகைய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

எவர் ஆன்மாக்களைப் படைத்து அவர்களுக்கு அளவில்லாத தொழில் பெயர் உருவம் காலம் இடம் இவைகளை நியமித்து அவர்களோடு கலந்து நின்று இடைவிடாமல் அவர்களுடைய அறிவைப் பிரவிர்த்திக்கச் செய்கின்றாரோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

பிரம விஷ்ணுக்கள் யாருடைய முடியையும் அடியையும் காணாது சலித்தனரோ, எவராலன்றி அக்கினி வாயுக்கள் ஒரு ஒரு தூசியையும் எரிக்கவும் அசைக்கவும் வலிமையற்றனவோ, சூரியன் அக்கினி வாயு யமன் இந்திரன் முதலியோர் யாரிடத்துள்ள பயத்தால் தத்தங் காரியங்களை ஒழுங்காக நடத்துகின்றார்களோ, யோகிகளாலும் அறிய முடியாத அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

விஷ்ணு முதலியோரால் ஜெயிக்க முடியாத அந்தகாசுரனையும், திரிபுரங்களையும், தடுக்க முடியாத விஷத்தையும் யார் ஜெயித்தும் தடுத்தும் தலைவராய் விளங்கினாரோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தக்ஷ யாகத்தை அழித்தவராயும், சலந்தராசுரனைச் சங்கரித்தவராயும், பிரவகித்து வந்த கங்கையைத் துளியளவாகச் செய்து சடையில் அடக்கினவராயும் உள்ள தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

விஷ்ணு மூர்த்தி தன்னுடைய கண்ணைப் பிடுங்கி யாருடைய திருவடிகளில் அருச்சித்துச் சக்கராயுதம் பெற்றனரோ, யாருடைய பாத பூஜையால் தேவர்கள் தத்தம் பதவிகளைப் பெற்றார்களோ, யாரிடம் வைத்த அன்பால் அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்கள் மேன்மையடைந்திருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தீனரைக் காக்கும் கருணையால் அநேக தலங்களில் யார் சிவலிங்கத் திருமேனி கொண்டு வீற்றிருக்கின்றாரோ, யாருடைய லிங்க தரிசனம் பாவங்களை நீக்கிப் போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்குமோ, யாருடைய திருப்பெயரை எந்தக் காரணத்தால் நினைத்தாலும் பாவம் நீங்குமோ, " அத்தகைய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஒருவராலும் தீர்க்க முடியாத இந்த நோய் தேவரீருடைய புண்ணிய தீர்த்த ஸ்நானத்தாலும், லிங்க தரிசனத்தாலும் நீங்கப் பெற்றும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் ஆசை விடவில்லை. அநேக பிறவிகளிற் கிலேச முற்றுச் சம்சார சாகரத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்ற என்னைத் தயை கூர்ந்து கைதூக்கியாள வேண்டும்.

இவ்வுடலம், ஆகார முதலிய ஆறு அலைகளால் தாக்குண்டு, அறுவகை விகாரங்களோடும், ஒன்பது அவஸ்தைகளோடுங் கூடி, நோய்கட்கு இடமாய்த், துர்நாற்றமுடையதா யிருக்கிறது. மனமோ இயல்பாக மிக்க ஆசையுள்ளது. மனத்தின் வழியே இந்திரியங்கள் செல்லுகின்றன. அவைகளுடன் வசிப்பதற்கு எனக்கு வலிமை யில்லை. ஆதலின் இப்பொழுதே என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

கிருகம், மனைவி, மகன், ஐசுவரியம், பிரபுத்துவம், இராச்சியம், யானை, குதிரை, இரத்தின முதலிய ஆபரணம், நறுமண

மலர், பலவகை வஸ்திரம், உணவு முதலியன அழிவுள்ளனவா யும் தேவரீரைத் தியானித்தற்குத் தடை செய்வனவாயு மிருத்தலால் இப்பொழுதே என்னை ஆள வேண்டும்.

எளியவனும், அறிவிலியும் உமது திருவடியைத் தியானிக்க எப்பொழுதும் திறமையற்றவனும், பலவகை ஆசை, கோப முத லிய பகைவரால் அழிக்கப்பட்ட புத்தியுள்ளவனும் அவைகளை யடக்க வன்மையற்றவனும், அவைகளின் வியாபாரத்துக்கு இருப்பிடமானவனும்; சுதந்திரமில்லாதவனும், மோகத்தில் ஆழ்ந்தவனுமாகிய என்னைப் பெரியோருக்குச் சார்பாய் விளங்கும் தேவரீர் காத்தருள வேண்டும்.

என்று அரசன் துதித்துப் பிரார்த்திக்கச், சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்து சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து இடபாரூட ராய் உமா தேவியாரோடு எழுந்தருளி நின்று, அரசனே! உனது பூசை பக்தி தோத்திரங்களால் மிக மகிழ்ச்சி யுற்றோம். வேண்டிய வரங்களைக் கேட்பாயாக என்று ஆஞ்ஞாபிக்க; அர சன் அஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து நின்று சுவாமீ! நான் யாதும் அறியேன். எனக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதைத் தேவ ரீரே தந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, நீ நம்மிடத்தில் என்றும் அன்புள்ளவனாய் மனைவி மக்களோடு பூமியை ஆண்டு வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில் நமது உலகத்தை அடைவாயாக. உன்னுடைய துதியால் நம்மைத் துதிப்பவர்களுக்கு விரும்பிய பலனைக் கொடுக்கின்றோம் என்று அருளிச் செய்து மறைந் தருளினார். அரசன் தனது நகரம் போய்ச் சேர்ந்தான். அத் தீர்த்தம் அரசனுக்குக் கரு நிறத்தையும் குஷ்ட நோயையும் போக்கினமையால் "கிருஷ்ண குஷ்டஹரம்" என வழங்கப் பெறுகின்றது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தால் எல்லா நோய்களும் நீங்கி நலம் பெறுவார்கள் என்று கூறினார்.

அது கேட்ட முனிவர்கள், அரசன் பல சுயம்புலிங்க ஸ்த லங்களைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு வந்தும், சிவபெருமான் அவ்விடங்களில் இந்த நோயை நீக்காமல் இத்தலத்தில் நீக்கிய

காரணம் யாது? என்று கேட்க; சிவபெருமானுடைய திருவுளக் கருத்தை யாரால் அறிய முடியும்? ' இத்தலத்தைப் பூமியில் விளங்கச் செய்வதற்கே இங்கு அந்நோயை நீக்கினேனெனக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினார். அது கேட்ட முனிவர்கள் உமா தேவியாரின் அம்சத்தினுதித்த மற்றொரு தேவியார் அங்கிருப்பதாகக் கூறியருளினீர். எந்த காலத்தில் என்ன காரணத்தால் அத்தேவியார் உதித்தார் என்று கேட்கச் சூத முனிவர் சொல்லுகின்றார்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பாண்டிநாட்டிலே திருநெல்வேலி யென்னும் நகரத்திலே வசுஷேணன் என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் [illegible] சிந்தை யுள்ளவன். நீதி வழியே அரசியற்றுவோன். அவன் மனைவி சாந்திமதி என்னும் பெயருடையவள். கற்பிற் சிறந்தவள். அவ்விருவரும் புத்திரப்பேறில்லாமையால் அநேக விரதங்களை அனுஷ்டிக்கவிரும்பி, உதயத்தில் தாமிரபர்ணி நதியில் ஸ்நானஞ் செய்து நித்திய கருமங்களை முடித்து, காலை மாலைகளில் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தெரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சோமவாரம், பிரதோஷம், கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி, சிவராத்திரி இத்தினங்களிற் பட்டினி யிருந்து, விசேஷ பூசை செய்வித்தும் கருத்து முற்றுப்பெறாமல் பல வருடங்கள் கழிந்தன. அப்பொழுது காந்திமதியம்மையார் அவர்கள்பால் தயைகூர்ந்து மனோபீஷ்டத்தை யளிக்கக் கருதி, திருநெல்லையப்பரை வேண்ட, சிவபெருமான் கூறுகின்றார்.

உமையே! முற்பிறவியிற் செய்த பாவத்தால் இப்பிறவியிலே இவர்களுக்குப் புத்திரப்பேறில்லை. ஆயினும், இவ்விருவரும் நம்பாற் பேரன்புடையவர்களாய் வழிபட்டுவந்ததலின் தேகாந்தத்தில் நமது உலகத்தை யடைவார்கள் என்று அருளிச்செய்ய, சுவாமீ! பத்தியானது எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்குமாதலின், சிவபத்தியிற் சிறந்த இவர்களுக்கு இன்னும் பாவம் உண்டோ என்று கேட்க, சிவபெருமான் புன்முறுவல் செய்து, ஆகாமியம் சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என்னும் மூவகைக் கன்மங்களுள், முன்னவை யிரண்டும் பிராயச்சித்தம், சற்கருமம், பத்தி, ஞானம்

இவைகளுள் ஒன்றால் நீங்கும். பிராரத்தமோ எனில், அநுபவத்தாலேயே நீங்கவேண்டும். பிராரத்த கன்மாநுபவத்தால் இப்பிறவியில் புத்திரப்பேறு கிடைக்கப்பெறாத இவர்கள் நம்பால் மிகுந்த பக்தி யுடைமையின் நம்முலகை யடைவார்கள் என்று அருளிச்செய்ய, உமாதேவியார், எது எப்படியாயினும் அவர்களின் விருப்பத்தை எவ்விதமாவது நிறைவேற்றவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, ஆனால் நீ உனது ஓர் அம்சத்துடன் அவர்களுக்குப் புத்திரியாக உதித்து மகிழ்ச்சிசெய்யக் கடவாய். உனது பணிவிடையின் பொருட்டுச் சத்த மாதருள் ஒருத்தியாகிய சாமுண்டா (சாமுண்டி) வருக. உரிய காலத்தில் நாம் வந்து உன்னை மணஞ் செய்துகொள்ளுகின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

உமாதேவியார் அவ்வாறே செய்தருள எண்ணி, அரசனும் அரசியும் தாமிரபர்ணி நதியில் நீராடும்பொழுது தாமரைப் பூவின்மேல் சங்குருவாகத் தோன்ற, அதை அரசன் கண்டு இரு கரங்களாலும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து கரையேறினவளவில் பெண் குழந்தையாயிற்று. அதுகண்ட அரசன் வியப்புற்று நிற்கும்பொழுது, அரசனே! உனக்கு இப்பெண் குழந்தை கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்டது. மகனைப்போல ஆதரவுடன் வளர்ப்பாயாக என்று ஓர் அசரீரி வாக்குத் தோன்ற, அது கேட்டு அரசன் மகிழ்ச்சியுற்று அக்குழந்தையை மனைவியின் கையிற் கொடுக்க, அவள் வாங்கித் தனப் பாலூட்டினாள். அங்கு நின்ற பிராமணர் முதலியோர் அரசனைக் கொண்டாடினார்கள். இவ்வாச்சரியத்தைக் கேள்வியுற்ற பட்டினத்து ஜனங்களெல்லாம் வந்து பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். அரசனும் மனைவியும் குழந்தையுடன் மந்திரி முதலியோர் புடைசூழ்ந்துவர அரண்மனையையடைந்து, குழந்தைக்குச் சாதகன்ம முதலியவற்றை விதிப்படி செய்து, ராஜராஜேசுவரியெனப் பெயரிட்டு அருமையாக வளர்த்து வந்தார்கள். சாமுண்டா என்பவளும் மனிதவுருக் கொண்டு அரசியிடம் வந்து அவளால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுக் குழந்தைக்குச் செவிலித் தாய்போலப் பணிவிடையின் பொருட்டு அமர்ந்தாள்.

அப்பெண் ஐந்து வயதிலேயே அறுபத்து நான்கு சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்து யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியளித்து வரும் நாளில் பத்து வயசு வந்தது. அரசன் தன் மகளுக்கு மணஞ் செய்ய எண்ணி, எல்லா வகையாலும் பொருத்தமான நாயகன் எங்குளன் என்று ஆலோசித்து, ஓரிடத்தும்இல்லையாக, சதுரங்க விளையாட்டிலாவது ஜெயிப்பவனுக்குக் கொடுப்பேன் என்று நிச்சயித்து எங்கும் தெரிவித்தான். எல்லாத் தேசத்து அரசர்களும் வந்து அவளோடு சதுரங்கம் விளையாடித் தோற்றுப் போனார்கள் அரசன் மிகக் கவலை யடைந்து, திருவருளாற் கிடைத்த நம் கன்னிகைக்கு உத்தம நாயகன் ஒருவன் இருப்பான் எனத் தேறி, சிவபெருமானைத் தியானித்துக்கொண்டு ஸ்தல யாத்திரை செய்யக் கருதி, வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது நற்சகுனங்கள் உண்டாயின. அரசன் மனமகிழ்ந்து ஆலயத்துக்குச் சென்று திருநெல்லையப்பரையும் காந்திமதி யம்மையாரையும் வணங்கிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள தலங்களை வழிபட்டு மதுரைக்கு வந்து, சோமசுந்தரக் கடவுளையும் மீனாக்ஷியம்மையாரையும் தரிசித்து, காவேரி நதிக்கரையை யடைந்து, பல தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்து ஸ்தலங்களையும் வழிபட்டுக்கொண்டு மேற்கு நோக்கிச் சென்று, திருவாரூரிய முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துத், திருவாரூரை யடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மூன்று நாள் இருந்தான்.

ஆறும் அத்தியாயம்

பின்பு, அரசன் அங்கு நின்று புறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு புஷ்பவனத்தை யடைந்து, க்ஷீர நதி, கிருஷ்ண குஷ்டஹர தீர்த்தம் இவைகளில் ஸ்நானஞ் செய்து சிவதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு தனது வாசஸ்தானத்திலிருக்கும் பொழுது, சிவபெருமான் ஒரு சித்த வேடங்கொண்டு அரசனிடஞ் சென்று அவன் கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் விடை கூறி, அவனுடைய மகளோடு சதுரங்கம் விளையாடி ஜெயித்தார். அப்பொழுது அரசன் உமது ஜாதி, குலம், பெற்றோர்களைப்பற்றி உண்மை யுரைப்பீர் என்று கேட்க; எனக்குத் தாய் தந்தையரில்லை.

சாதி, குலம் நானறியேன் என்று சொன்னார். அரசன் என் மகளை ஜெயித்திராயினும் சாதி குல முதலியவற்றுள் ஒன்றும் அறியப்படாத நீர் என் பெண்ணுக்கு உரியவரல்லீர் என்று கூற, சித்தர் நீ உன் மகளைச் சதுரங்கம் விளையாடி ஜெயித்தவர்களுக்குக் கொடுப்பேன் என்று முன்பு சொன்னபடி கொடுக்கக் கடவாய் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, மகா புத்திசாலியாகிய ராஜராஜேசுவரி, சித்தருரைத்த வார்த்தைகளின் பொருள்களை உள்ளபடி ஆராய்ந்து, சிவனேயென நிச்சயித்து, அரசனிடம் இரகசியமாகத் தெரிவிக்க, அவன் பயந்து பலவாறு துதித்து, சுவாமீ! அடியேன் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளித் தேவரீருடைய உண்மைத் திருமேனியை எளியேனுக்குக் காட்டியருள வேண்டும் [illegible]பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான காட்சி தந்தருளினார். அரசன் நமஸ்கரித்துத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு ஆனந்த பரவசனாய் நின்றான்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் அரசனே! உனக்குப்பூருவகன்மத்தால் இப்பிறவியிற் புத்திரப்பேறு இல்லையாயினும், உனது உண்மையன்பிற்கிரங்கி, உமையானவள் தனது அம்சத்தால் மகளாக வந்து உதித்திருக்கிறாள். உன் கருத்தின்படி அவளை நாம் ஜெயித்தோமாகலானும், விவாகத்துக்கு உரிய பருவம் இதுவே யாதலாலும் இப்போது நமக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்கக் கடவாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, அரசனும் விவாகஞ் செய்து கொடுக்க ஆயத்தமானான். திருநந்தி தேவருடைய கட்டளைப்படி விசுவகர்மா அங்கு வந்து திருக்கலியாண மண்டபத்தை நிருமித்தான் பிரமன் விட்டுணு முதலிய யாவரும் வந்து சிவபெருமானை வணங்கிக் கொண்டு பக்கத்தில் நின்றார்கள்.

பின்பு சிவபெருமான் திருக்கல்யாண மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி வந்து சிங்காசனத்தில வீற்றிருந்தார். ஏனையோரும் தத்தமக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்கள். அரசன் தன் மகளை ஸ்நானஞ் செய்து ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கச் செய்து அழைத்துக் கொண்டு மனைவியுடன் வந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நறுமணங் கமழும் நீரால் கழுவி, அந்நீரைத் தன் னுடம்பிற் றெளித்து உட்கொண்டு, மங்கள வாத்திய கோஷத்துடன் மந்திர முறைபால் நீர் வார்த்து அப்புத்திரியை விவாகஞ்

செய்து கொடுத்தான். தேவர் முனிவர் முதலிய யாவரும் அம்மையோடு கூடிய சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்துப் பேரானந்தமடைந்தார்கள். அரசன் யாவரையும் நன்கு உபசரித்தான். அவர்களும், அரசனைப் புகழ்ந்து, ஈசுவரனை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு தத்தம் இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பிறகு அரசன் சிவபெருமானை வணங்கி அஞ்சலி செய்து கொண்டு சந்நிதானத்தில்நிற்கச்,சிவபெருமான் அரசனே உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, சுவாமீ! தேவரீருடைய திருவடிகளில் எனக்கு எப்பொழுதும் அளவிறந்த பத்தி எவ்விதம் உண்டாகுமோ, அந்த மார்க்கத்தில் அடியேனைச் செலுத்தியருள வேண்டும். என் மகளும் அவளது பணிப்பெண்ணாகிய சாமுண்டி என்பவளும் இத்தலத்தில் எந்நாளும் உருவச் சிலையில் அமர்ந்து பூசிக்கப்பட [illegible]ம். அவ்விருவரையும் தரிசித்தவர்கள் இஷ்ட சித்திகளைப் பெற வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, நீ இப்போதே இவ்விருவருக்கும் சிலா ரூபங்களை நிருமித்து ஸ்தாபித்து விட்டு உனது நகரம் போய்ச்சேர்ந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்து பின் திருக்கைலாசத்தை அடைவாய் என்று அருளிச்செய்து லிங்கத்தில் அந்தர்த்தானமானார். ராஜராஜேசுவரியம்மையாரும் அந்தர்த்தானமானார். அரசன் ஒரு மாசம் வரை அங்கிருந்து ராஜராஜேசுவரியம்மை சாமுண்டி இவர்களின் சிலா ரூபங்களை ஸ்தாபித்து நித்தியபூசை நடந்துவர நியமனம் பண்ணித் தனது நகரஞ் சென்று அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்து திருக்கைலாசமலையை யடைந்து இன்புற்றிருந்தான்.

நிலம்புகழும் பூவணூர் வாழ்க சாட்சி
விநாயகனுங் கருணைமிக நீடு வாழ்க
தலந்திகழும் புட்பவன நாத னென்னுஞ்
சதுரங்க வல்லவ நாதன்றான் வாழ்க
நலந்தருகற்பகவல்லி யுடனிராச
ராசேசுவரீ வாழ்க பணிகள் செய்யும்
புலம்பெருகு சிவநேசர் வாழ்க இந்தப்
புனித மகிமையைக் கேட்போர் புகழ்வோர் வாழ்க.

திருப்பூவணூர்ப்புராண வசனம்

முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

தில்லயாளி ஸ்தலபுராணம்.

இஃது

பறங்கிபபேட்டை

ஸ்ரீ அ. முத்துத்தாண்டவராயபிள்ளையவர்கள்

மாணுக்காகளாகிய

திலலையாளி

ஸ்ரீ நா. தம்பிரப்பசெட்டியார் அவர்களாலும்

ஸ்ரீ தெ வேதியப்பிள்ளையவர்களாலும்

ஷை யூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

வீ. சாந்தப்பிள்ளையவர்கள்

பொருளுதவியால

காரைக்கால்,

செயின்ற். ஜோஸெப்ஸ் பிரஸில் பதிபபிக்கப்பட்டது.

1900.

பொருளுதவி செய்தார் சிறப்பு.

:0:

சீர்பூத்த விண்ணவரு மண்ணவருந் தினம்பரவுந்
தில்லை யாளி
பார்பூத்த புராணமதை யச்சியற்றப் பொருளுதவிப்
பண்புற் றூனல்
கார்பூத்த காராளர் குலத்துதித்துச் சிவனடியார்
நயக்க மாகக்
கார்பூத்த கரதலத்து மேதக்கோன் சாந்தப்பக்
கனவான் மாதோ.

தில்லையாளிக்குத் தமிழில் இரண்டு புராணமுள. இம்முதற் புராணம் வடமொழியினின்று மொழி பெயர்த்தது. மற்றொன்று இளங்கார முனிவர் சரித்திர முதலடங்கியது சேந்தன்குடி ஸ்ரீ நடராஜகவிராஜர் இயற்றியது. விரைவி லதனையு மிப்புத்தகம் விற்ற தொகையைக்கொண்டு வெளியிடுவோம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லையாளிஸ்தலபுராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

காப்பு.

நல்ல செல்வமெய்ஞ் ஞானம் புகழ்தரு
தில்லை யாளிச் சிவனகந்தை தென்சொலாற்
சொல்ல விக்கிரம சோழ விநாயகன
வல்ல பாதம வணங்கி வழுத்துவாம்.

சரணகதரக்ஷகர்.

மாமேவு பரஞ்சோதி சச்சிதா னந்தநிரா மயநூல் லாசக்,
தேமேவு வேதாந்தத் தெளிவுமியா பகனகருணை திகழு மூர்த்தி,
காமேவு திருத்தில்லை யாளியரன் சார்ந்தவரைக் காத்த நாதன்,
பூமேவு பாதமலா போதமலர் புனைந்துதினம புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

பெரியநாயகியார்.

மருமருவு மலர்க்கொடியை வேதமுடி விளங்குசுடர் மணியை ஞானப், பொருணுதவு செழுங்கருணைப் புவனமெலா மீன்ற பசும பூவை மாலை, யருமையன பூரணியை யாரணியைத் திருத்தில்லை யாளி வாழ்வை, யிருநிலமவா னகமயனமால புகழ்பெரிய நாயகியை யிறைஞ்சி வாழ்வாம. (உ)

நடராசர்.

ஞானமொரு திருவுருவாப் பரமகசங் திருமுடியாய் நவிலுஞ் சத்தி, யானவொரு மூவகையு மலாவிழியா யருள்சிறந்த வங்கையாகி, யானொன்று தவிருமிடந் திருவடியாய் நிறைந்தவுயி ரனைக்கு ஞான, நானநடம புரிதருநதென் றில்லைவன நடராசர் சரணம் போற்றி. (ங)

வேறு. தக்ஷிணாமூர்த்தி.

பின்ன மறைப்பை யடிப்படுத்திப் போதத் துகளை யகட்டடக்கி, யென்னைப் பரம சுகமுடிமே லிருத்தி யருளுந் தனதுசத்தி, தன்னை யதனைத் தமைத்தருளித் தடங்கோ ளிரண்டுந் தானாகி, முன்னு மொலியாள் மருவுகுரு மூர்த்தி கீர்த்தி வழுத்துதுமே. ()

வேறு. வீரபத்திரர்.

தருணவெயில் புரிமுடிக ளாயிரமீ ராயிரமாந் தடம்பொற்றோள்கள், திருவாருஞ் சேத்திரமூ வாயிரமவெண் பிறையெயிறு செய்ய மேனிய, பெருமிதமா மரிபிரம னெண்ணிலசிர மாலைகளும் பிறங்க வென்றும, மருவுபுகழ் செயம்படைத்த வருள்வீர பத்திரர்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௫)

விநாயகர்.

ஒருகலையம் புலிமருவுஞ் சடைக்காட்டெம் மானிமம
கவீன்ற, பொருவிலபெருந் தவங்கள்முயல பிடிகாணப்ப
கப் பொதுவி லாடும், பெருமிதபஞ் சானனனசிர பெறுந்தலை
யாளிபரமன பெற்ற ஞானம, வருமதவா ரணன்கருணை பூரணகா
ரணனபாதம் வணங்கி வாழ்வாம். (௬)

சுப்பிரமணியர்.

அஞ்சுதலை யமரருறு தஞ்சுதலை யானருளு மயிலோன் சூரன், விஞ்சியெழு தலைநாலு தலையாகத் தூதுரைத்த வீரன் முனைனோன், தஞ்சமெனும பத்தருக்கே யாறுதலை யாயாறு தலைசேர் கோமான், செஞ்சரண தாமரையை யொருதலையாய்ப பணிதலையே செய்குவோமே. (௭)

வேறு. சரச்சுவதி.

ஆன்றசொற் சுவைமண மனைத்து மவீசவுந்
தோன்றுநற் பொருட்சுவைத் தேன்று ளிக்கவும்
பாகமேப் பாரதி பாத தாமரை
வாக்கினு மனத்தினு மலர்க வென்றுமே. (௮)

ஆளுடையபிள்ளையார்.

அன்னைகொண் ணிலையழ கமமை தந்தபொன்
வள்ளத்தின் பாலரு மதுர வாய்மொழிப்
பிள்ளைசெஞ் சரணவனை பிரச மாயல
ருள்ளப்பை தடத்திடை மலர வுன்னுவாம். (௯)

ஆளுடையவரசுகள்.

பூவினு நலம்பெறு பொலிவு மெல்லிதப்
பாவினு மினிமையும பரிவுங் காணுறச்
சேவியல பரமனை யேத்துஞ் செமமொழி
நாவினுக் கரசனை நயநது போற்றுவாம். (௧௦)

ஆளுடையநம்பிகள்.

வேதனு முவனனு மெலியக் காரிருட்
பாதிரா வெம்பிரான் பாத தாமரை

தூதினிற் படாவுந் தொழும்பு கொள்ளவு
மோதலிற் சிறந்தசுந் தரனை யுன்னுவாம். (கக)

வேறு. ஆளுடையவடிகள்.

நாய னடிமை யுவந்துசிவ ஞான போதம் விரித்துரைக்கத்
தூய வுடலு மாருயிருஞ் சூழும் பொருளு மவறகளித்து
வாயி னினிதாய் மனத்தூறு மதுரத் திருவா சகதேனைப்
பாய வுலக மிசைபொழியுந் தமிழ்மா முகிலைப் பரவுவாம். (கஉ)

வேறு. திருத்தொண்டர்கள்.

மெய்திரு நீற்றுக் காக்கி விழிசிவன் வடிவுக் காக்கிக்
கைசிவ பூசைக் காக்கிக் கருத்துமெய்ச் சிவத்துக் காக்கிச்
செய்யவாய் புகழுக் காக்கிச் செவிசிவ கேள்விக் காக்கித்
துய்யரா ஞானத தொண்டர் துணையடி தொழுவாம யாமே. (கங)

வேறு. அவையடக்கம்.

வனசு நூலின் மழைமத வாரணந்
தனைய டங்கப பிணித்திடுந் தன்மையா
மனகரீச ளவில பெருமபுகழ்ப்
புனையுங் காதையென் புன்சொலிற் சேர்ப்பதே. (கச)

மருக்கொ ழூந்துதன் மலலிகை முலலைபோ
லெருக்குஞ் சூடு மிறையவர் நூல்வலலோர்
பொருத்த மாகப் புகன்றிடு பாடல்போற்
றிருத்த மிலலவென செய்யுளிற் சேர்பபதே. (கரு)

புராணவரலாறு.

சால மாசினி சந்தனங் குங்கும
மால சோக மடமபு கடம்புவெட்
பாலை தாதகி பாதிரி கூவிள
மேலம வஞ்சி யிலஞ்சி யுதும்பரம. (க)

தாது மாதளை சண்பகம் பஞ்சரம்
போதி கோங்கு புரசுபுன் னாகமவேய்
சூதம வாழை சுரபுனை பூகதஞ்
சாதி வன்னி தமாலம் நரந்தமே. (உ)

முலலை மவ்வல் முளரி குவலய
மலலி கையிரு வாட்சிநீ லோற்பலங்
கல்ல காரங் குமுதங் கயிரவ
நலல பிச்சி நறுஞ்சிறு சண்பகம். (௩)

இனைய பூந்தரு யாவுங் கொடிகளு

நனையும் போது நனையு மதுக்களுங்
கனியும் பிஞ்சும்வண் காயுந் தளிர்களுந்
தினமு நல்குஞ் செழும்பரு வந்தொறும். (௪)

மானி னோடு மருவும் புலியினம்
யானை தன்னோ டிணங்கு மடங்கலக
னீன மின்றி மயலியு மாவமுந
தான மெனகுந தபவின் மருவுமே. (௫)

தவங்கள் செய்யுஞ் சதுரர் குழாங்களும்
பவங்கள் மாற்றிய பதத ரினங்களுஞ்
சிவம்பொ ருந்திய சிந்தையர் கூட்டமு
முவந்த சித்தகொ ளுத்தமர் சங்கமும். (௬)

சரியை செய்யுந் தபோதன ரீட்டமுங்
கிரியை செய்து கிளர்வோர் தொகுதியு
முரிய யோகி னுறைவோர் கணங்களு
மரிய ஞான மணைந்தோ ரவைகளும. (௭)

எங்கு மெங்கு மிலங்கு நலத்தது
துங்க மான துறவுக் குறைவிட
மங்கண் வானத் தமரர் துதிப்பது
தங்கு மீசன் றருமம் வளர்ப்பது. (௮)

குலவு மாயன்வை குந்தமு மிந்திர
னிலவு சொர்க்கமு நீதியின வேதியன்
மலைவி லாதம னோவதி யுந்தின
மிலகு கீர்த்தி யெடுத்துரைக் கின்றது. (௯)

இந்த மேன்மைபெற் நாளு மிசைந்துசீர்
நந்து ரூத நயிமிச மாவன
மந்த லவனத் தபசிகை பாகனைச்
சிந்தை செய்யுஞ் செழுந்தவ ரெண்ணிலார். (௧௦)

அலைகு லாவு மநங்கடல வற்றினு
மலைகு லைந்து மகிதலம் வீழினு
நிலன டுங்கு நெடும்பில யெய்தினுஞ்
சிலைவி லான்பதஞ் சிந்தை மறந்திடார். (௧௧)

தொக்கு வேள்வி தொடங்கி முடித்தபின்
மிக்க தண்புன லாடி விருப்பொடு
தக்க செய்கட னாற்றிச் சகலரும
புக்கி ருப்பப் புராணிகன் சூதனும். (௧௨)

எய்தி னானங் கிருந்த விருந்தவர்

செய்தி கேட்டெதிர் சென்று சிவகதை
மெய்த ழைத்த விரத சரதநா
மூய்தல் வேண்டி யுவந்து திருவுளம். (கங)

இங்கு வந்தனே யென்றவர் வநதனே
தங்கு மாசெய்து சார்பன்ன சாலையின்
மங்க ளத்த வருக வருகென
வங்கண் மாதவர் தாங்கொண் டணைந்தனர். (கச)

ஆத னத்தி விருத்தி யருக்கிய
மீதல் செய்து முகம னியம்பியே
போத மாதவா வெள்ளிப் பொருப்பினைச்
சோதி யாதவர் சூழ்வது போலயல். (கரு)

இருந்து கூறுவ ரெங்கைநின் வாய்மலர்
பொருந்து கின்ற சிவகதைப் புத்தமு
தருந்த வெஞ்செவி யாசையின் மிக்கன
வருந்த விலபிர மாண்ட புராணமுன். (கசு)

செப்பு போதுதென் றிலலை வணக்கதை
யொாபபி லாததென் றேநினை யக்கதை
யிப்ப கற்க ணியமபுக யாமுயத்
தப்பி லாதத போதனர் செலவமே. (கஎ)

என்னச் சூத னிருகண் முகிழ்த்தரன்
றன்னை யோர்ந்தித தலத்தின் மகிமையை
யுன்னி யுன்னி யுடலம் புளகெழ
மின்னு கனகள் விழித்திஃதோதுவான் (கஅ)

ஆதி காலத் தருணந்தி யிக்கதை
சாது வான சனற்குமா ரம்முனிக்
கோத வமமுனி யுததம னென்குரு
வேதங் கலைடவற் கோதவம பேலேயோன். (ககூ)

எனக்குக் கூறின னிக்கதை புண்ணியந்
தனைத்த னத்தைத் தனிவரு மினபினை
மூனைப்பின் முத்தியை நலகிடு முன்வினை
யனைத்து மாறறும பவமு மகற்றுமே. (உ0)

எண்ண மிட்ட வெவையுங் கொடுத்திடும்
வண்ண மாக்கதை மாதவர் கேட்கவென்
றண்ணல் சூத னருளின னம்முறை
வண்ண மெய்த்தமிழ்ப் பாடலின் வாழ்த்துகேன். (உக)

வேறு.

பன்னுபுகழ்த் தில்லைவனம் நரசிங்கம் வீரபத்ரர் பகர்மால் பூசை, பொன்னிமய வுமைபூசை தீர்த்தமே நிட்களங்கன் புராண மேன்மை, யெனவருஞ் சருக்கங்க ளெட்டினு லத்தலத்தி னியல்புசொலகேன், மனனுகலை யறிந்தவர்கள் பாவாணர் நகைபுரியு மரபு நோக்கே. (௨௨)

---

௧. தில்லைவனச் சருக்கம்.

வனசமா துறையுந் தக்கணத தில்லை வனத்தின்மான் மியம் வரை தமமிற், கனகமால் வரையும நதிகளிற் பெரிய கங்கையு மொளிகளின விளங்குந், தினகர னொளியும் போலவே சிறந்த திவ்விய மாக்கதை யதனை, யனகமா தவத்திர் வினவுமி னென்ன வருமபெருஞ் சூதனு மொழிவான். (௧)

வாரிசூ ழுலகிற் சிவதல மனேக மன்னிய வவற்றருள் வடிவாம், காரிகையார் பாகன் மகிழ்தல மைந்தாம் நவின்றிடிற் சிதமபரங் காசி, சீரிய கடவூர் காஞ்சிமா நகரந் தெக்கணத் தில்லைமா வனமே, யூரிவை யைந்திற் றெக்கணத் தில்லை வனமிகச் சிறந்ததா முரைக்கின். (௨)

மேருவின் றென்பா லைம்பது கோடி விலாசமாஞ் சம்புத்தீவதனிற், சாருமெய்ப் பரத கண்டமேற் கனகந் தரளமவெண டிரைதரு பொன்னி, சேருமயோ சனையான றடுத்ததென் கரையிற் றிரைக்கடல் மேற்கரை தன்னி, லோருமா மறைக்காட் டுத்தரத் தைந்து யோசனை யளவினில விளங்கும். (௩)

கலையெலா நிறைந்து களங்கமொன் றில்லாக் கதிர்மதி கோடியின் குழாம்போல், விலையிலா துயர்ந்த வொளிவளர் தரளம விரவியே குவிந்தவெண் குவைபோல், மலைவிலா பாத மலைவிலா தெண்ணு மாதவர் திருந்திய வுளம்போற், றொலைவிலாக் கருணைத் தேசிக ரருளுந் தூயமெய்ஞ் ஞானமா மதுபோல. (௪)

விளங்கியே யுயர்ந்த கயிலைமா மலையின் விரவுபன் மணிகளுந் துலங்குந, துளங்கில் கனக மணடப நடுவிற் சோதிசே ரரியணை மீதில், வளமபெறு முனிவர் பிரதம கணங்கள் வழிபட வெழிலுமையிடப்பா, லுளங்களித் திருப்ப நித்திய னந்த வுருவியாக் கோடிசூ ரியர்போல். (௫)

வீற்றினி திருக்குஞ் சங்கர னொருநாள் விமலையி னொடுவிளையாட, லாற்றியே யிருக்கும் வேலையி னந்தி விமலனா ரனுஞையில்லாமற், போற்றுமிந் திரனை விடுத்தன னென்றோன் புகுதலும் பரசிவன் பார்த்தே, யேற்றநம் மேவ லின்றியிங் கணைந்த வேதுவாற் காவிரித் தென்பால. (௬)

தக்கண தில்லை வனமதா கென்னச் சபித்தலு மிந்திரன் பயந்து, செக்கரங் கமலச் சேவடி யிணைமுன் றெண்டனப் பணிந்து கை கூப்பி, யக்கர வணிந்தாய் கருணைவா ருதியே யமலனே யறிவிலா தெளியேன், புகலவிப் பிழையைப் பொறுத்தருள் சிறியோர் புரிபிழை பொறுப்பரே பெரியோர். (எ)

என்றுவாய் புதைத்து வருந்தியே யிரப்ப விறையவன் றிருவுள மிரங்கிக், களைபிலீ வருந்தா தொழிகதென் றில்லைக் கானெனு முறைதிசில காலஞ், சென்றபி னங்கு வந்தரு ணடனஞ் செய்குதுந் தரிசனஞ் செய்வா, யன்றுநின் சாப மகலுமென றருள வவன்விடை பெற்றுளந் தெளிந்து. (அ)

அண்ணனிக் கிரகம் புரிதலா ருயிருக் கருளென வாகம மியம்பும், வண்ணமின் றறிந்தே னென்றுதென் றில்லை வனமென விந்திர னிருந்தான், றிண்ணமா நந்தி தேவனைக் கயிலைச் சிவனெம தனுஞையில் லாம, னண்ணுமிந் திரனை விடுத்தலா லெவரு நயந்த கொள்ளிடநதி வடபால (கூ)

உத்தர தில்லை வனமென வுறைதியுனையுறு சாபம்விட் டகல, வத்தல மிசைநாம் ஞானவம் பலத்தி னனந்தத் தாண்டவம் புரிவோஞ், சித்தமன் புருகத் தரிசனஞ் செய்யிற் றீருமிச் சாபமென் றியம்பி, யத்தகு நடனஞ் செய்தவன் சாப மகற்றின னெங்கணு மகலான். (க0)

தில்லைமா வனமா யறிவுடை பொன்னித் தென்கரை யிந்திர னிருப்பச், சொல்லுநா ளனேகஞ் செய்தபி னன்கு சுருதியுந் துதிசெயும் பரமன், செல்லுமா தவர்க ளெவ்விலமோ டியர்ந்த திகழொளி யோருரு வாகி, வல்லதென் றில்லை வனத்தியல் காப்பனா மாசிலாப் பொற்பொது வாக. (கக)

மாலயன் வணங்க மலாமகள் வாணி வாழ்வுபெற் றனமென மகிழச், சீலமா தவத்து முனிவரர் யாருஞ் செயசெய வரகர வென்னச், சாலவே பூத கணத்தர்தந் துபிகள் றண்ணுமை முதலிய வியம்பக், கோலமா துமையாள் பார்த்தகங் குளிரக் குவலயம் புகழ்படைத் தோங்க. (கஉ)

எழுதிசை யவரு மளவிலாப் பல்லாண் டிசைத்திட நாரதன் முதலோர், தொழுதிசை பாட வரம்பையா மருங்கு சூழவந் தெழிலயி ராணி, பழுதிலசை யாம லருளென வாழ்த்தப் பூணிகினர் சிறையளிக் குலத்தின, றொழுதிசை வலமென சூழ்செறி முனிவர் தோகையர் மங்கல மேந்த. (க௩)

துடியினிற் சிருட்டி யமைத்தகை திதிசெஞ் ஞடர்விடு மங்கியி லொடுக்கம, பழுயிலாட யழுந்த முயலகன் முதுகிற் பதிந்திடு

பாதமேற் றிரோத, மடியவர்க் கருளு மூத்திறுக் கியதா ளஞ்செ ழுத் தவயவ மாக, விடியுமா கிசிபோ லிகதிரன் சாபம் விடியவே திருவுள மிரங்கி. (௧௪)

செஞ்சடை யாடப் பிறைநதி யாடத் திருச்செவி மணிக்கு ழை யாடக், கஞ்சவாண் முகத்திற் கவினிருந் தாடக் கருணை மூக் கண்ணினு மாட, வஞ்சன மிடற்றின் பாசொளி யாட வாரமா லி கையசைந் தாடக், குஞ்சித பாத மாடவா னந்தக் கூத்தனு ராடி னார் கூத்து. (௧௫)

மழைமுகங் கண்ட பயிர்கள்போற் றொலையா மாநிதி பெறும் வறி யவன்போற், றழைநிலா விரிக்கும் பூரண மதியந் தனைத்தினங் கண்டபாற் கடல்போல், விழைவுறு பருதி கண்டபங் கயம்போல் வியன்புயல் கண்டமா மயில்போற், பிழைசெயா குலங்க டவிர்க துள மகிழ்ந்து பேசரு மற்புதம் பொருந்தி. (௧௬)

ஆடிய கடன மமரர்கோ னேக்கி யகம்வெயில் வெண்ணெ ய்போ லுருகி, நீடிய விழிகள் பொழியுநீர்த் தாரை நெடுநிலஞ் சேதக மாக்க, வாடிய வுடலந் தடித்துமெய்ப் புளக மலிதருரோ மாஞ்சலி முகிழ்ப்பப், பாடிய பரமா னந்தவா ருதியிற் படிந்தனன் சாபமு மகன்றான். (௧௭)

இருநில மிசைவீழ்ந் தெட்டுமைந் துறுப்பு மிசைந்திடப் பணி ந்துகை கூப்பி, யருவமே யுருவே யருவுரு வடிவே யவையெலாங் கடந்தசிற் கனலே, குருபர கருணா கரபரா பரனே குணங்குறி கடந்தமெய்ப் பொருளே, இருமலா சடசித் தனைத்தையு நடத்து கித்ததென் றில்லைநா யகனே. (௧௮)

கண்டபூ தாதி நாதநா தாந்தங் கடந்ததோர் பெருவெளிக் க திரே, யண்டமோ ரணுவாய் வரும்பெரு மையனே யணுவுமோர் பகிரண்ட மாகக், கொண்டநுண் ணியனே கடலொரு துளியாய்க் குறுகவே கிறையருட் பெருக்கே, விண்டுவே தியன்மே லுள்ளவர் துதிக்கும் விமலதென் றில்லைநா யகனே. (௧௯)

ஞானவா ரமுதே முற்றுணர் விளக்கே நவிலரு மதுரமென கனியே, மோனமா தவத்தோர் பருகு செந்தேனே முடிவிலா மா ணிக்க மலையே, யானவே தாநதத் தருவிடை மலர்ந்த வணிமலர் மொய்த்தமா மணமே, மானமே யுயிரே யுயிரினுக் குயிரே வரத தென் றில்லைநா யகனே. (௨0)

எனப்பல துதித்தே யருணட ராச னிணையடி பின்னரும் வணங்கி, மனத்துறு விருப்பாற் கிழக்கிலோர் தீர்த்தம் வரதி போலுள தாக்கி, யெனைத்துப கரண விதங்கொடு மகுட வாகமப்

படியருச் சித்தான், கனத்தபே ரருளாங் கண்ணுதல் மகிழ்ந்து கருதிய வரங்கள்கே ளென்ன. (உக)

அடியனேன் பிழையைப் பொறுத்தருள் புரிந்தா யங்கணு மின்னும்யான் மயங்கிக், கொடியதீ வினையிற் குறுகிடா துனது குரைகழற் பத்தியே வேண்டு, மடிவிலா நடஞ்செய் யித்தலந் தில்லை வனமெனப் பேர்பெற வேண்டும், நெடியவித் தலத்தில் வழிபடு மவர்க்கு நீயருள் புரியெனப் புகனுான். (உஉ)

புகறலு மவ்வா றளித்திறை மறைந்தான் புரந்தான் சுவர்க்க முற் றிருந்தான், நகவுறு பெருமை யுருவெடுத் தனைய தவவடி வுடையமா தவத்தி, ரிகலிலா வநதத ஸ்லத்தின்மான் மியத்தை யியம்பிடின் முடிவுறு வெனினும், பகருது மியன்ற வாறென வது னைப் பண்புறு சூதனு மொழிவான். (உக)

தக்கண தில்லை வனமென வொருகாற் சாற்றினோர் தீவினை தவிர்ந்து, மிக்கநற் பொருளுங் கீர்த்தியுந் தயவு மேவியன் புறுமனை யவளு, மக்களு மவர்தம புதலவரு மருவ வாழ்ந்திகத் தின்பமார்ந் திருந்து, தொக்கவா னவர்கள் துதிசெயக் கயிலை சோதிமால வரை யின்வீற் றிருப்பார். (உச)

விரும்புமத் தலத்தை நினைத்தவ ரிதயம் விமலமா யருந்துயர் நீங்கி, வருநதுறுங காமங் குரோதமா மோக மதமிகு லோபமாற் சரியம, பொருந்துறுா் பூத பிசாசுவஞ் சனைகள் போக்குவ ரதிக வாழ் வெய்தித், திருந்திய பாரிற் புதலவர்மித் திரர்தந் திரளொடு கயிலைமே லுறைவார். (உரு)

அத்தல மதனைக் கண்ணினுற் கண்டோ ரதன்பெயர் காதி னுற் கேட்டோ, ரத்தலந் தனனை யிதுவெனப பிறருக் கன்புட னுரைத்திடு நலலோ, ரததல வழிபி னடநதுளோ ரநத வருடபதி மருங்கினைச் சூழ்வோ, ரத்தல முறைவோர் தமைத்தரி சித்தோ ரனைவரு மமரரா யுறைவார். (உசா)

தில்லைமா வனத்திற் செனித்தவர் பிரமன் சிருட்டியி னலை வுறுா் தினமு, மல்லலு மிடியும பொருநதிடார் செலவ மனுபவித் தருங்கதி யடைவார, தொலலைநாள் விதியா லத்தலத் துடலந் துறந்தவர் நரகிடைப படியார், வல்லவா னவர்க்கு முயர்வரா லனறோ மானிட ரெனினுமா னிடரே. (உஎ)

அப்படி யிடத்தின் வசித்திடு மவருக் காயிர மசுவமே தமும் பார், செபபரும பவுணட ரீகமா யிரமுந் திகழ்தரு மக்கினிட் டோம, மொப்பில்கோ டியுஞ்செய் பலனமிக வுளதா முளத்தவி ழொடுதரி சித்தார், தப்பில்சீர் கங்கா சாகர நானந் தக்கநூ றியற்று புண் ணியமாம். (உஅ)

யாவனே மெனினு மப்பதி வாச மியைந்துபர் சக்கர தீர்த்த
த், தாவலின் மூழ்கி யரியர்த்தே சுரனை யன்பருக் கெலாங்கொடுப்
பவனைப், பாவனை யோடு வலஞ்செய்து வணங்கிப் பலதுதி மொ
ழிந்தவர் கிளையோ, டோவிலா வினப மருந்தியந் தத்தி லுறுவா சா
யுச்சிய கிசமே. (உகூ)

பார்ப்பதி திருமா லிந்திரன் கடல்சூழ் பார்புரந் தளிக்குகிட்
களங்கன், சீர்பெறு வால கில்லியா பூசை செய்துவேண் டியவரம
பெற்று, ராதநிதிர் வசிட்டா காசிபா கவுச்ச ராணிமாண் டவியர்
சா பாலி, நீரதிசேர் பிரகத் துதநியர் வாம தேவர்காத் தியாயன
ர் குச்சர். (௩0)

அத்திரி வியாசர் கௌதம முனிவ ரருட்சவு னகர்சதா னந்
தர், வித்தக மேவு சரபங்கர் முதலா விரவிய சடிலமா முனிவ,
ரத்தமொன் றுயர்த்தி யொருபத மூன்றி யனவிடைப் புனவிடை
வதிந்து, ருத்திர மணியும பூதியும புனைந்து நோக்கரும பராபரச்
சிவனை. (௩க)

இரவிமண் டலத்தி லனலின்மண் டலத்தி னிந்துமண் டலத்
தின்மா கிலத்தின, விரவிய சிலவர் சில்வர்பூ சித்தார் வேதருத் தி
ரஞ்சிலர் செபித்தார், பரவுமைந் தெழுத்தைச் செபித்தனா சிலரி
ப் பான்மையா லவரவர் கினைத்த, வரமெலா மடைந்தார் திக்குப்
பா லகரும் மகிதலந தாஙகுபல் பணியும். (௩உ)

மூப்பது கோடி மேலுமுக் கோடி முடிவிலா வமரரு மியாரு,
மப்பதி யரனைத் தைலநெய தயிர்பா லாதியா பரணவத் திரங்கள்,
தப்பிலகர்ப் பூரம் புழுகுகத் தூரி சந்தனஞ் சண்பகஞ் சாதி, யொ
ப்பில்மல லிகைகள் வலம்புரி யலரி யூசியல் லிகைகு நக் கத்தி. ()

தும்பைமந் தாரை கூவிள மறுகு துளசியோ தனவகை ய
பூபம், பம்பிய தூபந் தீபமா தெரிசம பனிக்குடை கர்ப்பூர தீபம்,
நமபிய விவற்று லருச்சனை புரிந்து நல்லணின ரிட்டசித் தியினை,
யம்புவி யிடத்தி லத்தல மகிமை யறிந்தவ ரனைத்தையு முனைப்
பார். (௩௪)

புகழ்பெறு தில்லை வனமெழி லாளி புரந்தில்லை யாளியென்
றுரைக்கும, நிகழ்பெயா மூன்று மத்தலத் திறுநகா சிகரிலா வரி
யர்த் தேசுரர் மெய்த், தகவுசார்ந தாரைக் காததவ ரென்னுந் த
குபெயர் பரசிவன் பொருந்தி, மிகவுநெய் சொரியும வேளவியின
சுடர்போல் விளங்கிவீற் றிருப்பனத் தலத்தில. (௩ரு)

குருந்துசந் தனமாப் பாதிரி புன்னை கோங்குமா தளைமகிழ்
பனசநு, செருந்திவேய் நாவி கோயால் கமுகு செண்பக முதல

பூந் தருவும், பொருந்திரு வாட்சி மல்லிகை முல்லை பூங்குட மல்லி
கைக் கொடியும், நெருங்குபூஞ் சோலை சூழுமங் 'ககரம சிதைய
மங்கள மாகும். (௩௬)

ஐந்துபா தகமு மவற்றினை யாகு மருஞ்சம பாதக விதமு,
முந்துப பாவ விதமுமற றுள்ள வோதருந் தீவினை விதமுஞ், செந
தழ லிடையி னிட்டபஞ் சினைபபோற் றீநதிடு மீதுசத தியமே,
யிநதமா நிலத்தி னித்தல முதநிக் கேறிடு மேணிமேயன் றிசைப்
பார. (௩௭)

கல்விவேண் டுநரு மனைவிவேண் டுநருங காதலாற் புதலவர்
வேண் டுநருஞ், செலவமவேண் டுநரு நீதிவேண் டுநருஞ் செகத
லம புரக்கவேண் டுநரும், பலவித கவிதை பாடவேண டுநரும
பயில்மணி யணிகள்வேண டுநரும, நல்லமேற் கதிவேண் டுநருமித்
தலத்தி னணணிமேய புண்ணியம புரிவார். (௩௮)

இயமபுதென் றில்லை வனத்தினம் பத்த ரினத்தினைத் தினம்
பரி வுடனே, நயம்பெறப் பூசை யியற்றினா தரங்க நாற்கடல சூழ்
ந்தபா ரகத்தின்; வியநதுபல போக மருநதிவாழ்ந் திருநது மேவ
லர் புரங்களை நகைதனுச், செயம்பெறு பரம சிவனுல கெய்தித்
திருவருள் பொருநதுவர் திணணம. (௩௯)

ஐபசார்ந் தாரைக் காத்தநா யகற்கு மம்பிகை பெரியநா ய
கிக்குந, துய்யபா றயிர்நெய் தேன்சருக் கரைகள் சொலுங்கனி
யாதிசந் தனங்கள், மையிலகாப் பூரந தூபதீ பாதி மகிழ்பல போ
னக மபூபஞ, செயயபா னிதமா விரதவர்க் கநகள் சிறப்பொடு
கொடுததுப சரிதது. (௪௦)

நலலவில் வத்தா லாயிர நாமம் நவின்றருச் சனைபுரி வித்தா,
ரொல்லுவர் சகல விருப்பமும் பின்ன ரொழிவிலா முததியும பெ
றுவார, சொல்லுமித தலததி லொருபண மெனினுஞ் சொன்ன
மோ ரணுவள வேனும், வலலவ ரளிக்கி னனேகமாம பலவாய் வ
ழங்குவார பலன்சொல வெளிதோ. (௪௧)

சொன்னதென் றில்லை வனததுறை பவட்குச் சுக்கிர வாரநா
ணியம, மன்னிய மாலைப பொழுதபி டேக மருவுநை வேத்தியம்
புரிநது, துன்னுசந் தனமலோ கொழுந்துகே தகைபபூந் துணர்க
ளி னலலங் கரிததுப், பன்னிசை நடன நுதிசெபம் புரிநது பத்த
ருக் குதவியின் னடிசில. (௪௨)

அங்கவர் தம்மைப் பூசனை புரிந்தா ரவனியிற் புத்திரா திய
ரோ, டெங்கனுந் துதிப்ப விபவமுற் றிருந்து மேலருண் முத்தி
யெய் துவர்கள், துங்கமன் டபங்கோ புரமதிள் சோலை சொன்ன
வா கனங்களுற் சவங்க, ளிங்கிதத் துடனே புரிபவர் நாளு மிகபா

சுகங்களும் புரிவார். (சங)

பெரியகீழ்க் கடலின் மேற்கரை யிருக்கும் பெரும்புகழ்த் தில்லைமா வனத்தின், மருவிய மகிமை நவின்றன மினிமேன் மதனனைங் கணையையும வாட்டித், திருவருள் விளக்கான் மூலவா ணவமாந் திமிரம்வென் றொருபொரு ளுணர்ந்தீர், வெருணர சிங்கமிரணிய னிரத்த வெறியினுற் புரிசெயல விரிப்பாம். (சச)

ஆகத் திருவிருத்தம். அக.

உ. நரசிங்க சருக்கம்.

தானவர் குலக்குரிசில் சாலவலி யுள்ளான்
வானவர் குலத்தினை வருத்துதறு கண்ணான்
கானவரி வெம்புலி தடுத்தகழல் கண்ணா
னானபெரு மூச்சினைச லங்களை யசைப்பான், (க)

கூற்றுவனு மஞ்சுறு கொலைத்தொழிலின் மிக்கான்
ஏற்றுயிர சண்டவளி தோறகும்விசை யுள்ளா
னேற்றுவட வைக்கனலி னேறுசின முள்ளான்
பாற்றினம் வலஞ்சுலவு பைங்குருதி வேலான். (உ)

வாருதிக ளேழையு மடக்குமில வாயான்
காரிடியு முட்கிடு கடுங்கொடிய சொல்லான்
பாரும்வெடி பட்டிட நடந்திடு பதத்தா
னுருமிரு வெண்பிறை யமைதந்தன வெயிற்றான். (ங)

ஓதரிய தீவினைக ளோருருவ மெய்தி
மேதினியி னுற்றவென மேவும்வடி வுள்ளான்
மாதவர்கள் வானவர்கண மானிடவர் சித்தர்
பாதலரு மஞ்சவெகு பாரரசு செய்வான. (ச)

பன்னிரணி யப்பெயர் படைத்தவனோர் பாவி
துன்னிய பெருங்கடவு ளோர்பெயர் சொலாம
லந்நிலமு ளாரிரணி யாயநம வென்னச்
சொன்னவரை விட்டது சொலாரையடல் செய்வான். (ரு)

தேவர்தன தேவல்வினை செய்திட வந்தி
யாவண புரிக்குறைய நாளிலவ னுக்கு
மேவரிய விப்பியின் விளம்புமிலை யில்லா
வோவரிய சித்தில முதித்தெனவோர் மைந்தன். (சு)

உதித்தன னவற்கவ னுஞற்றும்வினை யெல்லாம
விதிப்படி புரிந்தனன் வியனபுதல்வ னித்த

மதிக்கலை வளர்ந்தென வளர்ந்துவய தைந்திற்
றுதித்தமறை யோதுத ஜெருடங்குமுறை சொற்ருன். (எ)
சொற்றதை யுணர்ந்தினிது தூமறை பயிறறக்
கற்றகுரு மைந்தனிடை காதலி னணைந்து
மற்றவர் தமக்கெழுது மாண்பினிவ னுக்கு
மற்றமரு வாவிரணி யாயநம வென்று. (அ)
முன்னெழுதி யக்கர முறைப்பட வரைந்தே
யன்னதை யுகன்கையி லளித்திரணி யாய
வென்னவுரை செய்யவ தியம்பிலனம் மைந்த
னன்மைதரு மர்சுதனி னுமமுறை செய்தான். (கூ)
செய்திடலு மேகுரு செவித்துணை புதைத்தே
யையெனவு ணர்ந்தவுணர் கோன்புடை யடைந்து
மையலுறு வாரெனநின் மைந்தனுரை செய்யும்
பொய்யுரையி னுலெனது புந்திதளா வுற்றேன். (௰)
அவ்வுரையெ னுன்மொழிவ தன்றவனை நின்முன்
செவ்விதி னழைத்துணர்தி யென்றினிது செபப
வெவ்வுரையி னேவலரை விட்டுவரு வித்துக்
கொவ்வைநிகர் கோபவிழி நோக்கியிது கூறும். (கக)
ஓதல்புரி விக்குமிவ னேதுமுறை சொல்லா
தேதுரைசெய் தாயதனை யிங்குமொழி யென்ன
நீதியுரை யாமலிவ னின்பெயரை முன்ன
ராதரவி னேதுதலு மங்கதை மறுத்து. (கஉ)
செங்கமலை கேள்வனுயர் சிட்டிபுரி வோனை
யங்கமல நாபியி னளித்துலக மெல்லாந்
தங்குதிதி செய்தமரர் தாமினிது துய்ப்பப்
பொங்குகட லாரமுது பொற்புட னளித்தான். (கங)
அக்கடவு ளுமமிகு மன்புடன் மொழிந்தேன்
புக்கசெய லீதறிஞர் புந்திமகிழ் மார்க்க
மிக்கருமநன்றென விசைத்திடுத லின்றிச்
செக்கர்விழி கொணடெனை சினத்ததுசொ லென்ருன். (கச)
ஓதுவது நன்றுன துணர்ச்சிமிக நன்று
தாதையொடு மைந்தன்மொழி தன்மையிது சாலுங்
காதுகரு டற்குமச கங்கதி பயிற்றும்
நீதமிது மாயநிலை நீயுரைசெய் யென்ருன். (கரு)
மாணகர மக்கர வருக்குமுறு மாபோற்
காணுமறி வுள்ளவர் கருததினு மிருப்ப

னேனுடைய வெண்ணிலுல கெங்கணு மிருப்பன்
றூணுளு மிருப்பனோர் துரும்புளு மிருப்பன. (௧௬)

என்றுரைசெய் தச்சுதனை யச்சுதனு மெண்ணி
யின்றென்மொழி பொய்த்திட விலாதருள்செய் யென்ன
நின்றனனவ் வாளசுர னீதனைசேர் பெற்றி
யொன்றுபழு திலலையெனி லோதுவது கேட்டி. (௧௭)

இப்பெரிய தூணிடை யிருக்குமது காட்டென
றுருபிலகட கக்கர முயர்த்திநனி யார்த்தே
யப்பெரிய தூணிடை யறைந்திடலு மன்பர்க்
கெப்பிலவரு மச்சுத னிரங்கிவரு கின்றான். (௧௮)

அண்டர்களி னன்மனித ராலடர் விலங்காற்
றண்டமுத லானபடை யான்மடிதல் சாரான்
மண்டலமு மந்தரமும் வானுமுயிர் சாயான்
மிண்டுட லிரத்தநில மீழினு முலைப்பான். (௧௯)

என்னும்விதி யெண்ணியினை யற்றபல னெல்லா
மின்னுசம ரத்தியலும் வீரமவை யெல்லாந்
துன்னிநர சிங்கவடி வெய்தியுயர் தூணி
னன்னர்மதி போல்வளிய நாரண னுதித்தான். (௨0)

கண்ணிணை கறங்குபு கனற்பொறிகள் சிந்தி
விண்ணுறு புகைப்படலம் வீசிமெய் யுரோமம்
வண்ணவரி வச்சிர நிரைத்தமுறை மானத்
துன்னின நடுங்கியசு ரப்படை துளங்க. (௨௧)

மாமதி வகிர்ந்தனைய வாயெயி றிலங்க
வேமமுறு மால்வரை யிருங்குகையை யொப்ப
நாமமுறு வாயொலி நடுங்குமிடி கோடி
தாமமவி யப்புவி துளங்கிட முழங்க. (௨௨)

வானுகிர்க ணீளுவயின் வாளிகளின் மன்ன
நீளமவி வால்பெரு நெடுந்திசையை நீவக்
கோளுறு சினத்துவட வைக்கனல் கொதிப்ப
வாளரி யெதிர்த்தவுணன் முன்பெயி றதுக்க. (௨௩)

அங்கிரணி யன்மனதி லச்சமுற வின்றித்
துங்கவிகல் செய்வது தொடங்கவுட லெங்கும்
பொங்குளை நிமிர்த்தடல் பொருந்துநர சிங்க
மங்கவனை யார்ப்புட னடுத்தன னெடுத்து. (௨௪)

தலத்தினிடை வைகியிருந் தாளிடை கிடத்தி
வலத்துறு நகத்தவன் வயிற்றினை வகிர்ந்து

பிலத்தை நிகர் வாயருகு பெட்பினொடு வைத்துக்
குலககடலகள் போனறுபெறு குங்குருதி வெள்ளம். (உரு)

குடித்தவுண ஞவிபடர் கூற்றிடை விடுத்தா
னிடிக்குரலின் முன்பருகி யிரத்தவெறி யாலே
படித்தலமு மண்டமு மளித்தருள்செய் பான்மை
விடுத்தவை முடித்திடு மிறைத்தொழில் விருமபி. (உசா)

விண்ணினிடை தாவுமுயர் வெற்பினிடை தாக்கு
மண்ணிடை குதிக்குமவியன் மாதிர முலாவுங்
கண்ணிடை யுதித்தனல கருங்கடல் சுவற்று
நண்ணுபில வாயொலியி ஞநமு முடைக்கும். (உஎ)

மேருவென நின்றுாள மேதினி துளைக்கு
வாருதி கலக்குநெடு மாலவரை யசைக்கும
பாரும்விடர் செய்யுமொரு பாதல வரைப்பிற்
சேருகில மேந்தியமா சேட ஞறு நடுங்க. (உஅ)

இன்னநர சிங்கமற மெய்திமிடா செய்ய
வுன்னரிய தேவர்களு மோங்குமுனி வோரு
மன்னுதிசை மன்னவரு மானிடரு மண்டந
தனனிடை நிரம்பிய சராசரமெ லாமும். (உகூ)

மாதுயர முற்றகம் வருந்தியுழல் கின்ற
போதுசில வானவர்கள் போதுசெறி வேதன்
காதுதுயர் நீக்கியுயிர் காப்பது குறித்து
மீதுயரு மந்தர வியனகிரி யிடத்தின். (௩0)

பச்சையொளி மிக்கொழுகு பார்ப்பதி யிடத்தி
னிச்சையுடன் மேவிசை யாழினவர் பாடச்
செச்சையணி கொங்கையவர் தெய்வமட மாதர்
நிச்சய லயத்தினொடு நின்றுநட மாட. (௩க)

சித்ததுரி சற்றுணி தெரிந்தசிவ யோகர்
பத்தர்மிட லுற்றபல பாரிடா துதிக்க
வித்தகமெய் நந்திநெடு வேத்திர மசைத்தே
யத்தனிசை யோதியவை யத்திடை யுலாவ. (௩உ)

அரியணையின் மீமிசை யருட்கட லிருந்த
வரசென விருந்தசிவன் முன்புபயி னக்ஷ
தரிவுற விடுபமெலதிர் சென்றுநிறை யன்பா
லரிமுரல் சரோசபத மாமுறை வணங்கி. (௩௩)

மங்கள சொரூபசாண் மாதுமை விளங்கும்
பங்கசர ணாநிகழ் பகீரதி புனைந்த

துங்கசர ணஞ்சுக சொரூபசர ணஞ்சேர்த்
திங்களணி வேணியமு தேசர ணனுக்கே. (கூச)

ஆலநுகர் வாய்சரண மஞ்சவரு கால
காலசர ணந்திரி புரங்கள்பொடி கண்ட
கோலசர ணங்குலவு மாரணிகள் கொண்ட
பாலவிழி யற்புத பராசர ணனுக்கே. (கூரு)

அட்டசன நிக்கிரக சோதிசர ணித்த
மிட்டசன ரட்சைசெயு மெந்தைசர ணெங்கட்
குட்டெளியு ஞானமுத வும்பரம கொன்றை
மட்டுலவு வேணியம லாசர ணனுக்கே. (கூசா)

ஒங்குநர சிங்கமவெறி யுற்றுலக மெலலா
மேஙகவிடர் செய்யுமத னுலுயிர்க ளெய்தும்
யாங்களு மெலிந்தன மெழும்பறவை போல்வேந்
தாங்குமவ ரற்றவ ரெனத்தளர்தல் சால்போ. (கூஎ)

நித்தபர ஞானசுக நீயிவணி ருப்ப
வித்துயரம யாமணைய வேதுவது வென்றோ
வத்தனினை யன்றியினி யாவாநர சிங்க
மெத்துமிட லைக்கறுவி வெற்றிகொள வல்லார். (கூஅ)

ஐயநர கேசரியை யட்டிலை யெனிற்கே
ளுய்வதிலை யாமுமுல குள்ளவுயி ராவு
மெய்தரிய பின்னமீதா ரிமைபொழு தெமக்கோர்
செய்யயுக மாகுமருள் செய்திகடி தென்று. (கூசா)

கூவிமுறை செய்யவருட் கோதைமண வாள
னீறிலருள் செய்துமன தின்னலொழி வீர்நீர்
சீறிவரு கின்றநர சிங்கவிகன மாய்த்துத்
தேறும்வகை செய்துமென நாதனுரை செய்தான். (சO)

மானிட மடங்கல்புரி வன்மையுரை செய்தே
மானிட மமர்ந்தபர னாருளினு லே
மேனிதிகழ வீரனதன மெய்வலி தொலைத்துத்
தானினிது செய்திடுஞ் சரித்திர முரைபபாம. (சக)

ஆகத் திருவிருத்தம் கஉஉ.

கூ. வீரபத்திரசருக்கம்.

ஆடலபெறறநர சிங்கவன்மிட லடக்கவெண்ணிகில வண்ட மேல், விடலறறசத ருத்திரமாபுவன மீதுவைகுபுவ னத்துறும், பாடலுற்றபுகழ் வீரபத்திரனை நெஞ்சினிற்பரம னுன்னலு, நீடலு

ற்றவிறை யருளினுவிறை நினைந்ததனமையை யறிந்தனன். (௧)

இந்தவேலையவ ணெய்துவோமென வெழுந்திரத்னமகு டங்கள்சே, ரிச்துகொண்டமுடி யாயிரங்களொளி யேலுமணடமுகடுற்றிட, வுந்துசெற்றவிழி சுழலுமாயிர முகாந்தகாலவனல் காலவுஞ், சந்தமாபுய மிராயிரங்கடிகை மட்டுமுற்றபகை சாடவும். ()

நீள்கரும்புருவ மேகசாபமென நெற்றிமீதுலவி மீளவுங், கோள்செழும்பிறை யிராயிரத்தினிகல் வீரதந்தமொளி கொள்ளவு, மாள்பெருந்திசைக ளார்க்குமுக்ரவொலி யாவிருஞ்செவி மேலவு, மீள்கிலாதரண் வீரசத்திபிர சன்னவானனம விளங்கவும். (௩)

பிரமரெண்ணிலர்கள் மாயரெண்ணிலர்கள் பின்னுமற்றுமுள தேவர்கள், சிரசுயாவிகைக ளொன்றோடொன்றிடை செறிந்துமார்பிடை துவண்டிட, வரயநூபுர மிலங்குகண்டிகைக ளங்கதங்கடகம் வெயில்செயப், பாவுயிர்ப்பிலவரு கினறதுமவிரை பாரவான் முகிலின் மொய்த்திட. (௪)

சூலம்வேல்பலகை கார்முகஞ்சுரிகை துரோணமங்குச மலூயுதம், பாலமுற்கர முசுண்டியாழிபழு பாசமவாளிகர வாளமே, சாலும்வீணைதிரி சிகைகள்முட்டிகதை சாத்ரகாசமொடு கோட்டக, மாலும்வச்சிரம்வி ணைசனிதோமர யாதியாயபடை யெண்ணில.

கரதலங்களி னிருந்தவன்படைகள் காலவசகினி யுதிர்த்திடத், தாமிருந்திடு முயிர்பபெயூாதுபோ சனைடவாயுவை விசைகிசிய, யுரனுறைந்தவட வானலங்களை யொடுங்கவெங்களு மவிப்பவே, தரைநெங்குதல்செ யாதிலங்குமிகு தாளபெயர்ந்துவரு காலையில

எட்டுவாளரவு கயிறெனக்கையி னெடுத்தொரெட்டுகுல வெற்பையுக், தொட்டவற்றினிடை சுற்யிற்றவை துலங்குபயபரமெனத்தரை, விட்டெறிந்துவிளை யாடிகேவலை பொலவெனக்கரமிசைகொடு, வட்டமாமதியை ரவியையங்கிரு கறங்கெனச்சுழல வைப்பன. (௭)

தக்கவாரிகளை வாரியுண்டுவரு தாகமானதவி ராமலே, தொக்கமாமுகில் பிசைந்தருந்திவரு சுறறினுக்குவைவு தேடுவ மிக்கவீரகர சிங்கரூபமுள கோடிகோடிகண மிக்கன, பக்கமேவுபகி ரண்டகோடிசிறு பாதடித்துவிளை யாடுவ. (அ)

அட்டகாசமொடு மேலெழுந்துதிசை யவனிமீதுகுதி கொள்வன, மட்டில்பற்பல படைக்கலங்களை வயங்கவங்கையி னசைப்பன, கெட்டராவுமிழு மாலகாலமென நீடுசோரதகு ழாமெலாந், துட்டரூபவிறை யாரவாரமொடு தொழுதுவந்துபுடை சூழ்வவே. (௯)

எய்திவெள்ளிமலை மீதுவைகுபர மேசர்சேவடிவ ணங்கியே, யையவென்னைமன முன்னவந்தசெயல் யாதுசெப்பணிக ளென

னெனத், துய்யவீரனுரை செய்யவீசனிது சொல்லுவானினிய தே
வர்பா, லுய்கலாதபய மிக்கவேலையுள தானதன்மைதையு ணர்த்து
கேம. (க0)

இரணியாசுரனை நரமடங்கலுரு வெய்திமாயனுடல் செய்தவ,
னூரன்மிகுந்தவுட லுதிரமுண்டுவெறி யுறநியாவருமி ரங்கிடப்,
பாவுமும்பாக ணடுங்கவன்கொடுமை பண்ணுகின்றனனவ் வெரு
ளியாம், விரவுமக்கினி யவிப்பவேணடுமுயா விண்ணுளோர்கள்மெ
லி யாமலே. (கக)

போற்றுஞானவழி யோகிநன்கினிது போதிபோதனையி னுல
வன், சீற்றவங்கியவி யாதுபின்னுமிடல செய்யினமமதுவி சேடமா,
மாற்றலமேவுவயி ரவசொரூபமதை யங்கவன்கணைநா காட்டியே,
தோற்றுருக்கவுட றன்னைவைத்திகலசெய் தூலமெய்யினையழித்
தரோ. (கஉ)

மீண்டுகின்றநர சிங்கவன்முகமும் வெய்யதோளுமிவ் விரண்
டையுங், கொண்டுநீவிரைவின வருகவென்றிறைவர் கூறவீரனும்வ
ணங்கியே, யண்டர்போற்றுமுப சாந்தரூபமுட னணையுமப்பொழு
து தக்கண, மண்டுதிலவ்வன மீதுமானிட மடங்கலுற்றதை யுண
ர்ந்துதன். (கங)

மூன்புசென்றினிப சொல்லினலறிய முறைமைதந்தையருள்
சந்ததிக், கன்பிறேதலென வோதுவானுவைக னைத்துநல்லருண்ம
னத்திறை, வின்பமெய்துமவகை காத்ர ரமலைபி னைகதருளுமறி
துயில்கொளு, மன்பிராதுமினி நீபலாதுமிநா யாவர்செங்கமலை ம
னனனே. (கச)

ஆதியச்சலவ தாரமாகியுப ராரணங்களை நிறுத்திமேற், சீத
வாருதியி னுடம்வாவிணை செறிந்துவாவியுல கோமயினை, காத
ல்கொணடதொரு கமடமாகிநிறை கடலகடைந்தமலை தலைவெரிந்,
மீதுகொண்டுசுர ரமுதமுண்டுவகை பேவாவலி னளித்தனை. ()

கோலமென்னுமொரு கோலமாய்யனிது லாவுவாரியினை மூக்
கிடு, ஞாலமன்னதை யெடுத்துவைத்தநலை கலகிவாமனவு ருப
மா, யேலமாவலித னேற்றமாற்றியவ னேனங்கநிக்கிரக முன்செய்
தாய், நீலமெய்யனிர ணியனைவென்றனை விரக்துவானவர்து திக்
கவே. (கசு)

ஆதலாலகில லோககர்த்தனின தாண்மைசொல்லினில டங்கு
மோ, வோதுமாருயிர்கண் மீதநியதுய ருறுமவ்வேலையருளுநவெ
டுத், தேதமின்றியுறு துயர்தவிர்ப்பதனை தியல்புளக்குறிக ரதிகமா
ய், மாதலத்திலுளர் யாவர்புண்ணியமு மறையுமுந்தநீ யமைத்
தனை. (கஎ)

இன்றுமானிட மடங்கல்மெய்யினை யிகந்துசாந்தவடி வெய்துகென், றனறுவீரனுரை செய்யவிண்டுபரி காசமோடதிக கோபமுற், றன்றுமின்சொல்பல சொலலுகின்றதனை யொழிசராசரவுருபமாய்த், துன்றுமிச்சக மழிப்பணிங்கடு தொழிற்குநான்முதலவனுவனுல். (கஅ)

என்னைநிக்கிரகம் யாவர்செய்யுமவ ரெனதுபேரருளி னுலெலா, மன்னுகின்றனசொல சகலசத்திகளை மருவிவிப்பவை மாற்றுவே, னுனனுசெல்வமுட னெளிருகின்றபொரு ளுள்ளயாவுமெனதொளியினுன், மின்னுமுண்மையுணர் தேவர்யாவரினு மேலெனப்புகல்வ ரெனனையே. (கக)

அயனுருத்திரர்க ளெனதுசத்தியுறு மங்கிசத்தினரெ னுமியம், புபமுதித்தனன்முன் வதனமைநதினெடு போதனப்பிரம னெற்றியின், வியனுருத்திர னுதித்தனன்பரவு வேதன்ராசதகு ணத்தினு, னுயருருத்திர னருததிகோபமய னுனனுதாமதகு ணத்தினன். ()

இங்கிவர்க்குமுதல் நானெனக்குமுத லென்னவில்லையொரு தெய்வமுந், துங்கமானபிர பஞ்சமாக்கிய சுதந்தரக்கடவு ளாவனுன், றங்குமென்னுடைய கோரமெய்த்தொழில சகிக்கவலலவருமுண்டுகொ, லங்கண்மாகில மழிக்கவெண்ணின னறிநதுகொள்கவினி வீரனே. (உக)

காலமூன்றையு மியற்றினேனுரிய காலநாசமுமு றச்செய்வேன், காலகாலனென வாவனைகளுயர் கண்ணுத்றபரமன் வந்தனன், காலநீசா னடைந்துநெஞ்சிடை சலக்கமற்றினிது செல்கெனக், காலவங்கிவிழி காலவாயிதழ் துடிப்பவனசொலிடி காட்டியே. (உஉ)

மூரல்செய்துசெய வீரனேதுமிக முட்டியேகுனியு நீயடா, நாரசிஙகவுன தாணவமெயென்னவுனா ஞானமென்னவலி யெனைதான், வீரமென்னமொழி யென்னகாவலபுரி மேன்மையெனனவரு முன்னதி, காரமெனனவிடு சாவமேலாகசங் காரகர்த்தனா னலலனே. (உரு)

அவனையன்றியொரு தெய்வம்வேறுமொழி வார்களுசமடைவாருடன, புவனிமேலுனவ தாரமானவை புகனறிடுங்கதை யென்செய்வேன, சிவனதெயவமொரு பிருகுமாமுனிவர் செப்புசாபமதனுல்வரு, புலமிரைந்துமுறு கின்றநீபரம னுவதெனனைபர தந்திரா.

— காரணத்துவ முனக்கிலைபரம காரனன்பரமசிவனெனு, மாரணத்துமொழி தோகிலாயுனை யழிப்பனேர்நொடியி லென்னவன், வாரணத்துரிகொள் வரதனென்னிடமு மலரினுனிடமு நின்னெ

டம், பாரகத்துமுள னல்லனென்னிலொரு பரமரேணுவுமி யங்
குமோ. (உரு)

காரிகைப்பிர கிருதிரூபமுள கண்ணகண்ணுதல்பு மானவன்,
வீரியத்தையுன திடனில்வைத்தமையின் வேதனினனிடை யுதித்
தனன், பாரிஷித்தகைமை யுணர்கிலார்கணின் பாலனென்னவுரை
செய்குவா, ரோருருத்திரனை யவனளித்ததுவு முண்மையன்றத
னை யோதுமேகம். (உசு)

பூருவத்திலய ஞர்படைத்திடப் பொருந்தநீதியி னருந்தவ,
சேரியற்றியரு ணீலலோகிதரை நெற்றியீதுறு தியானமுற், றுரும
ப்பொழுது நீலலோகிதரு மம்புயத்தனுத வின்றுவங், தேருறக்குல
வு பூதசிட்டியை யியற்றினனிதனை மறைசொலும. (உஎ)

தூலசிட்டியை யயனியற்றுமுறை சொல்லுநல்வர மளித்தன
ன், சாலவுற்பவமோர் பத்துமந்தவிதி தன்படைபபினி லெடுத்தனை,
மாலுமுன்னுடைய கூர்மமோடுசிவன் மாலைமுத்தினடு வுற்றதும்,
மேலனின்கொடிய பன்றியின்னுலவை யேற்பதித்ததுமு ணர்கதி
டாய். (உஅ)

தக்கன்வேள்வியிடை யெச்சனுமுனது தலையையான்முன
மறுத்தது, மிக்கவின்குமர னுனைவேதனடு மெய்ச்சிரததினை நகத்தி
னுற, கக்குசோரியொடு கள்ளவீசுரர் கபாலமானதும் மீசனுர்,
தொக்கபோரினிரு கையினிற்றலை செறிந்துபோனது மறந்தனை. ()

எங்கிருந்துனது கைத்தலத்தினி லிலங்குசக்கரமி யைந்தது,
சங்கரன்னுதவு தமகுணத்தொரு சமுத்திரத்திடையு றங்குநீ, மங்
கலத்தொளிரு மரியசாத்துவித மருவுகின்றதொரு புதுமையே,
கங்குவிட்டலவு துட்டர்பாலினுப காரமானதப காரமே. (௩0)

ஒடுக்குகின்றவனு கற்சுதந்தரனு முற்பவங்கள்புரி வோனுமெ
ய், கடுக்கமற்றசிவ னென்பர்நீயென கவின்றிடாரறிவி லிரணிய, ன
டுக்கவென்றதோ ரகந்தையாலினை யிலார்கள்போலுனை மதித்த
னை, யிடுக்கணைவந்தனை முடிக்குமாலரனை யெள்ளினுய்பெரிய னீ
கொலோ. (௩௧)

விலாவுகின்றசிவ சத்தியாலுயிரு விலமுளாதபரி யந்தமுங்,
குலாலசக்கர மெனச்சுழன்றுவரு கொள்கைநீசிறிது மோர்கிலாய்,
பொலாதமேகமதை யானளிப்பவுணர் புந்திசாலவு மயங்கினுய்,
கலார்கள்போற்றுபா னித்தனைத்தொழிலு நாடொறுறு நடாத்து
வான். (௩௨)

தாருகாவன மிருந்தமாதவர் சபித்தசாபமொளிர் தீபமீ, தா
ரும்விட்டிலென நாசமானவகை யானையுற்றவிலை யன்றுநீ, சேரில்

பெண்ணுருவ னுய்வதிந்தனையக் கிலைமைகண்டுமிறை மேன்மையை, யோருகின்றிலையிவ் வேளையோரனை யுன்னுவாயெனவ னேகமாய். (௩௩)

திடத்தினு லுறுதி வீரபத்திரர் திருந்தவோதுமுரை யாவையுங், குடத்தையிப்படி மிசைக்கவிழ்த்திருகை கொண்டுமொண்டு சொரி நீரென, வடற்பொருந்துநர சிங்கனுர்செவி யதிலுருந்தவை யகன்றன, வுடற்றுவாணமதுகை வீரனன்னதை யுணர்ந்துபின்னரிவை யோதுவான். (௩௪)

சங்கரன்பரம னின்றுநின்னைநனி சங்கரிக்கவெனை யேவினுன், மங்குலுற்றவிடி மாமரத்தில்விழும் வண்மைபோலெனது கோபமு, னங்கமீதுவிழில யார்தடுப்பவாக ளற்பபுத்தியுட னழிகுவாய், சிங்கவென்றுபுரி யட்டகாசமொடு சீறியார்ப்பொலி சிறக்கவே. ()

இன்றுகொல்வனுனை யென்றுவீரனெதி ரேற்றபோதுநர சிங்கனுங், கன்றியார்த்துவெளி மேல்விழுந்துநனி கறுவியொப்பில்செய வீரனை, யின்றுவெலவனென வெண்ணும்வேலையா னிலவுசோதிகன கோரமா, யொனறுமவனபகை முடிப்பதாயமர ரடரும்வண்ணமுள தாயதே. (௩௬)

ஆயசோதிமதி யொளியுமன்றுலவு மலரிதன்னொளியு மன்றுமின், பாயசெவ்வொளியு மன்றுபாவகர் படைத்தபேரொளியு மன்றுபொற், றூயகல்லொளியு மனறுமாமணி துலங்குமெய்யொளியு மன்றுமேன், மேடபாதமொரு நான்குகீழுற மேவுமாதமொரு நான்குமேல். (௩௭)

வட்டமாகிவர வோங்குபேரொளியுண் மனிதகேசரிமுகத்தினுங், கட்டமுற்சிதறு கண்களினுங்குலவு காந்திதோன்றியன வொளியெலா, மட்டிலாவிரவி யொளியினென்றுபடும வண்ணமென்னவிசை வானதே, யிட்டமானபல தேவர்தம்மொளியெலாமுமவ்வொளியு ளானவே. (௩௮)

கண்டவிவ்வொளிகள் கொண்டவீசனொளி கருதுநிட்கள சொரூபமுன், னண்டமானவை யடக்கும்வண்சிறைக ளசலகோடியடு வித்திட, துண்டமாயிர முகப்பகீரதி துலங்குசெஞ்சடையின் வெணபிறை, கண்டமீதுறு கறுப்புவச்சிர கங்கள்வீரமணி தந்தமும். (௩௯)

சுழலுமங்கிசொரி கின்றமூன்றுவிழி துய்யசெவ்விதழ் மடித்துவாய், தழலின்மெய்நிற முகாந்தகாலம்வரு சத்தமேகவொலி வாயொலி, பழுகுபல்லடை தரித்தகைவிரைகள் படிவம்வன்பறவையிருகமா, கிழலசெய்தேவவுரு வாகிடுஞ்சகள சேரிலோர்சரப மானதே. (௪௦)

ஆனவச்சரப வடிவைவீரனு மணைந்தபோதுசெய செயவெ ண, வானவக்குல முழக்கமேவசரப வடிவைவமானிட மடங்கல்கண், டீனமாகியது வலியுடைந்தெழு முதயபானுமுன மின்மினி, போனவித்ததயி லிறகினனனி புடைத்ததவிதத நிகல் சிமபுனே.

விட்டிகாபியை யடித்தலங்கொடு கிழித்துவண்கைகொடு மார்பினைப், பட்டசோரியெழ வேபிளந்துடல பாகதமேதாலினை யுரித்தபின், துட்டமெய்யைநெடு வாலினைக்கொடு தொடக்கிவானிடை சுழற்றியே, முட்டில்புள்ளரச ராவினைக்கன முகடுகொண்டனுருமாறுபோல். (௪௨)

இந்தமாயன்மெ யெடுத்துவானிடை யெழுந்துமண்ணிடை குதித்துட, னுந்துவானினிடை மன்னுமூற்றவ னுலாயதில்லைவன மீதிலே, யந்தவாளரியி னுடலைவீழ்த்தினனவ் வமயவானவர்கை கூப்பியே, சிந்தையேவுதுதி செப்பினார்கள்நர சிங்கமவென்றசரபேசன்முன். (௪௩)

இறுதியானவுரு விட்டுமுன்னையுரு வெய்தியுய்திபெறு நாரண, னெறிபிறழ்ந்தெளிய னேனுரைத்தமொழி நிலவுநின்மதி பொறுத்தியென், றறிவுவந்திருகை கட்டியுள்ளமிசை யச்சநாணமிக வணைதரக், குறுகிநின்றுசர பேசன்மெய்ப்பெருமை கொண்டபண்டுதுதி கூறுவான். (௪௪)

வேறு.

மருவுபுகழுருத்திரனே சருவரா யுலகமெலாம் வாங்குநாதா, கருதுமுக்கிராகியச்சம விளைப்பவனே பவராய்ச்சங் காரராகிப், பெருகிவரு காலமாய்க் காலனுக்குங் காலனும்பிரானே சூலந், தருபடைசேர் காவீர பத்திரனே சரணுனக்குச் சரண நானே.

சூக்குமராய்ப் பசுபதியாய்ப் பராபரராய் விசுவமொரு சொரூப ராகி, யாக்குமகா தேவரா யொருமுதலாய் நீலகண்ட ராயுலோகங், காக்குமரி தனைச்சத்தி யாயுகந்தாய் நரமடங்கல் காய்ந்தாயாய்ந்து, தாக்குவயி ரவசொரூப சரபேச சரணுனக்குச் சரண நானே. (௪௫)

கரும்பாசந் தொலைத்தவனே மிருத்துவையுஞ் செயித்தாய் முக்கண்ணு வண்ணு, வருஞ்சருவ முணர்ந்தவனே மாபிராணச் சொருப வீர்முக் கோணு, பொருந்தளவி லாதவனே சகலபொரு ளுருவவெளி போலு ருப, திருந்துசரண் சரணுனக்கு நானெனப்பன் கோடிசரண் செபமி யேத்தி. (௪௬)

இந்தமுறை நூற்றெட்டு வணக்கமுரைத் தம்புயத்தா ளிறைஞ்சிக் கூறு, மந்தமிலா வஞ்ஞான மெனக்கெப்போ தொழிந்திடு

மோ வந்த வேலை, வந்துமைய லகற்றியெனைப் புரந்தருள்வா யென ச்சரப வடிவை நீத்துப், புந்திமகிழ் வீரபத்ர வுருவானான் சிவனரு ளாற் போந்த மூர்த்தி. (சஅ)

அப்பொழுது பிரமன்முதற் றேவர்சொல்வா ருனதருளா லளிய முய்ந்தேஞ், செப்பியவான் மழைபொருந்தும பாதவம்போ லாதலாற் செழித்தேஞ் செந்தீ, வெப்புவருத துவதுமதி யிரவியுதிப் பதும்வாயு வீச ருணு, மொப்பின்மன முடிப்பதுமுன் னுக்கினையி னெனப்பெரியோ ருரைப்பா னாளும். (சகூ)

நிறவிகற்பந் தனைப்பிறவிக் குருடனறி யான்போலுன் னிச்சொரூப, முறவறியார் பலதேவர் மாமணியைக் குன்றிமணி யொக்குமோதான், கறவுதுய ரெமக்குவரி னக்கணமே தவிர்த்தெம்மைக் காத்கா யந்தத், திறனறிந்து நீபுரிந்த மாயையினான் மனமயக்கஞ் செறிந்தே மையா. (ருo)

சாற்றுமுனக் கிரண்டுருவங் கோரவுரு வொன்றுமுப சாந்தமாக, வேற்றவுரு வொன்றுமிவை யிரண்டாலு மெமைக்காப்பா யெந்த நாளு, மாற்றல்புரி துட்டரைநிக் கிரகஞ்செய் தானெனும்பே ரணைந்தா யென்று, போற்றுதலு முளமகிழ்ந்து நினைத்தவரங் கொடுததினைய புகலும் வீரன். (ருக)

இத்தில்லை வனத்திலெமைப் பூசிப்பீர் யாவரிவ ணெமையப்பூசித்தா, ரத்தகைமை யவர்நினைத்த கருமமெலா வாய்க்கவென வருளி வீர, பத்திரனு மறைந்தனனா லன்றுமுத னரமடங்கல பசிய தோலை, வத்திரமா முகத்தைமுண்ட மாலைநா யகமணியாய் வைத்தானன்றே. (ருஉ)

கூறுமிந்தச் சரபவுரு வினைநினைந்து செபஞ்செய்தார் குலவுகின்ற, வாறுதிங்க ளளவிலெலா மந்திரமுஞ் சித்திக்கு மணிசேர் மாயோன், றேறுமக் காரமொரு நூற்றெட்டுஞ் செபிப்பவர்க்குச் சென்ன துக்க, மாறுபுரி மரணதுக்கந் திருமன பயமனைத்து மாறு மன்றே. (ருங)

அதிகாரக சியமான சரபகதை சிவபத்தி யவர்க்கே சொல்க, மதியுதவு மிக்கதையைச் சதுர்த்தசியட் டமிநாளின் வாசிப் பார்பா, னதிகுலவு சடைமௌலி யான்விளங்கி யிருப்பனிதை நாளுஞ் சொலவார், முதுகுரல்வா னிடிகாடி புலிசியஞ் சோரபய முயங்கிடாரே. (ருச)

கந்தரம்வா னிடைகுழுமி மழைத்தாரை பொழியாத காலந் தன்னி, வீந்தவியன் சருக்கத்தைப் படித்தாலா பத்தனைத்து மிகந்து போகு, மந்தன்மழை முகில்பொழியுஞ் சகலபொருள் க

ளும்விளையு மவனி வாழ்வார்க், குங்குதுயர் தவிர்ப்பதிங்தச் சரபே
சா தியானமென வுரைப்பா மேலோர். (ருரு)

தேவரெலா மித்தகைமை கண்டுபய மின்றாகயஞ் செறிந்து தத்தய, பாவனைசே ருலகுதொறுஞ் சென்றிருந்தா ராறுவகைப்ப கையை மோதிச், சேவுயர்வெல கொடியானை மரகதப்பூங் கொடி யாளைத் தியானஞ் செய்து, நாவினவன மந்திரஞ்சொல முனிவீர் மால் புரிபூசை நவில்வா மிப்பால. (ருசா)

ஆகத் திருவிருத்தம் கஎஅ.

ச திருமாலருச்சனைச்சருக்கம்.

செய்ய திருமா லருட்டொடன்பாற றில்லை வனத்திற் பரசிவ னைத், துய்ய பூசை செய்தகதை சொல்லு கெனமா தவர்கூற, மெய்யு மனமு மகிழ்கூர்ந்து விழிகள் முகிழ்த்துப் பரவசமாய், வைய மேய்ய வெடுத்துரைத்தான மகிமைச் சூத மாமுனிவே. ()

ரீர வீர பத்திரனார் சிங்க வுருவம பங்கமுறச், சரு முன்னை வடிவெடுத்துத் தாமோ தரச்சக்கரக்கடவு, ளீர மதிவாழ் வேணி யன்சொல் விகழ்ந்த பிழைக்கு மிமையோராக, ளாருங் காண வவ மானம பட்ட குறைக்கு மகமிரங்கி. (உ)

பொறுத்தற் கரிய பிழைபொறுக்கும் பொன்னங் கடுக்கைச் சடைச்சிவனைத், சிறப்புற் றிப்பூ சனைபுரிந்து தீங்கு நீங்கித் தேவி யைப்போ, லுறக்கண ணறுதலோ டொருபாக முதவும பெருமை பெற்றிடனமு, மறகமெகா ளுத சிந்தனைகடே யாறு பொருந்தா தெனமதித்து. (ங)

வனைய வரிய பெருஞ்சிறப்பு வாய்த்த விசுவ கன்மனையு, ணி னைய வவனு மெதிர்வந்து வினைபு புரிந்து டானபுரிவ, நினைய தெ ன்ன வெயபெருமாற் கினிதா லபமோன றியறறுகெனப, புனைகு வேனென் றடிவணங்கிப புதுப்பூங் தில்லை வனத்திடையே. (ச)

சுற்று மயமுங் கோபுரமுஞ் சோபா னமுமண் டபவிதமும், பொற்று மணிப்பக தருமொளிருமபொலஞ்செய கற்பக் கிரகமு ஞ்செய், துற்றார்க குறுதி தருங்கருணை யுருவ முளைத்த தெனச் செங்கேழ், முற்றுச் சோதி யாணிகக மூர்த்தி யிலங்க மொன்ற மைத்து. (ரு)

கஞ்சக் கரமா றனக்கியப்பக் கண்ணமரர் கம்மியன்மேல, விஞ்சக் கரையில் பெருவகை விளைத்துக் கோயிற் கிழபாலி, லஞ் சக் கரத்தா லொருவாவி யகழ்ந்து தீர்த்த பனைத்தினையும், நெஞ்ச க் களிப்பி னுடனதனி னலவ வமைத்து முறையாலே. (சா)

அப்பூம் புனலிற் படிந்துகரை யதனி லேறித் துகில்புனைந்தே யெப்பூ தியினு மேலாகு மினியபூதி முழுதணிந்து, கைப்பூ ணுதி களிறசிறக்குங் கண்டி புனைந்து வினைமுடித்துச், செப்பூ தியங்கண் மிகப்பெறுவான் சிவதுதி யானஞ் செய்தருந்து. (எ)

பொழுது சிறிது சென்றதறபின பொன்று லயத்தி னுட்புகுந்து, முழுது முடைய வெமபெருமான் மொழிந்தா கமத்தின் விதி முறைமைய, பழுதி லோரை தோந்தியற்றும பரிசாற் சோதி யிலிங்க மிசைத், தழுவுங் கருணை யுமாபதியைத் தாபித் தினிய போன் பால. (அ)

சோரா சனமா வாகனமப்ராத் தியமா சமன மர்க்கிபங்க, ளாரா வன்பி னபிடேக மாடை சாந்த மலரயசில, சிரா ரடைக்காய் கமழ்நா ரந் தீபம பூதி கர்ப்பூரம, நீராஞ் சனமே தகமுடிவாய நிகழ் சோ டசமா முபசாரம். (கூ)

பொருந்த மூல மனுவதனாற் புகழுஞ் சதருந் திரமனுவால, விரும்பு பூசை முக்காலம விளங்கப் பலநாண் முயன்றுவபச், சுரும்பு பெருங்கா மருமலரு ராரார்பூங் கொன்றைச் சடைமௌலி, திருத்து மைந்து விந்துமுடித தெய்வப் பெருமான் மகிழ்பூத்து. ()

ஐந்து முகமு முடியாறு மனல விழியு மணிமிடறு, மூந்து புயங்க ளீரைந்து மூநூன் மார்பும பணியணியுங், கொந்து மலரப பூங் குழலுமையாள் குலவு மிடப்பா கமுந்தோன்ற, வுந்திங் குதித்தா னிலிங்கமிசை வானோர் மலர்மா ரிகழ்வ. (கக)

கண்டா னெடுமா லெழுந்துவணக்க் கரைகா ணுஞ்செங் கரங் குவித்துத், தெண்டா மெனபபன் முறைநிலமேற சேர விழுந்து பணிந்தெழுந்து, தொண்டா னேற்கச் செயுமபரிசே தோன்றி ஞனென் றுளமுருகிப, பண்டா மறையின் முறைநெறியே பயிலுந் துதிக ளெடுத்துரைப்பான. (கஉ)

முற்று முணரும் பராபரமே மூவா விசுவ முழுமுதலே, யுற்ற தேவ ராவருக்கு மயருங் கருணை யீசானே, செற்றி விழியான் மதனருவ மிலவப் புரிந்த திருமலனே, யற்பு வழங்குந் திருத்தில்லை யாளி யானே யடிபோற்றி. (கங)

சகலா கமமா மண்டபத்திற் சாருங் கருணை மணிப்புறவே, சகலா தார மேவதாந்தத் தனிமா மணியி னருட்சுடரே, சகலா தீத மந்திரதந் திரசொ ரூப சற்குணமே, சகலா துலனே யானிவளர் சம்பு மேயுன் சரண்போற்றி. (கச)

காலற் காய்ந்த காலோனே கமலற் காய்ந்த கரத்தோனே, யாலமுண்ட மிடற்றோனே யரணமூன் றடர்த்த நகையோனே, சால

வமரர் குருவனைத்துஞ் சரணம் புகுந்த காத்தோனே, சில தில்லை யாளியவளர் சிவனே யுனது சரண்போற்றி (கரு)

அறியா மையினு லடியேன்செய் யல்ல லனைத்தும் பொறுத் தருளி, மகிழ்சர் காதநா யருள்கவென மாயோன திருமுன வண ங்குதலும, பிறைசேர் சடையா னகைத்தருளிப பெரிய மாலே நீ புரியு, முறுதி சேரும் பூசையினை யுவந்தோம பெறுவ கேளென் றுன. (கசா)

மகிழ்ந்து மாலு மலர்க்கரத்தான் மணிவாய் புதைத்து முன் னின்று, புகழ்ந்து மொழிவான் சிவனேநீ புரியுங் கருணை பெற்றி மையான், மிகுந்த தேவ ரியாவர்க்கு மேலாம பெருமை மேவி னே, னுகந்து கேட்கு மிச்சையினி யொன்றென் றுளத்தின் மிகக் கனிவாய். (கஎ)

ஐய வுனது திருமேனி யதனில் வலப்பால் யான்பொருந்தச், செ யதல் வேணடு மெநாளுஞ் சிறக்கு மிந்த விலிங்கமிசை, யுய்யு மாவத் துடன்மகிழ்வா யுறைதல வேண்டுஞ் சக்கரநீர், செய்யிற் படிவார காற்பொருளும விளங்கப் புவிமேற் பெறலவேண டும். (கஅ)

மீளி யாளி வடிவமிவண் வீட்டு முறையா லிங்கருக், காளி புரியென் றுறைத்திடுபே ராதல் வேண்டு மெனப்புகலத், தோ ளி மிடுமங் கதபுயங்கத தொலலோ னனைதனுங் கொடுத்தனனுல், வாளி நெடுமா லக்கணமே வரதன் வலப்பான் மருவினனே. (கக)

வெள்ளி மலையும் பசுஞ்சிரண மேனி மலையும் வெண்முகிலுங், தெள்ளு மழைவான கருமுகிலுந் திருப்பாற் கடலுங் கருங்கடலு, முள்ளம் விரும்பி யோரிடத்தி லுவந்து கூடுஞ் செயல போலும, புள்ளி மறிவண் கரத்தானமால் பொருந்த விருந்த பொலி வம்மா. (உ௦)

பைம்பொற் சிகையும் படர்சடையும் பணிலக் குழையு மணி க்குழையுஞ், செம்பொன் முகமு மணிமுகமுந் திலக நுதலு விழி நுதலும், வெம்பு மழவுஞ் சக்கரமு மினிர்பொன் னுடையுந் தோலு டையு, மமபொற் பொதுநா டகபதமு மரவி னடித்த மலர்பபத மும். (உக)

விதுவாழ் சடிலப் பரஞ்சோதி விமல வுருவிற் றெரிசித்து, ம துவாய் துளித்து முறுக்கவிழு மலர்மா ரிகள்வா னோர்பொழிந்தார், சதுமா மறைசூழ் சிதம்பரத்துற் சாரும் படிபோற் றென்றில்லைப், புதுமா வனத்தி லிருப்பமெனப் புனித லிலிங்க வடிவானுன. ()

குமுத மலர மதிவதியுங் கொடிசேர் புரிசை மாளிகையின், ச

மூக மவியு மித்தலத்தைச் சார்ந்து பூசை செய்துபினுக், திமிர வ
கபர் குலநமெ்தாலேபத் திகிரி வாங்கிச் செநதிருமா, லமுத நூர்ளா
ணவர்க்குவைை யபரிக்தா னதுவு மூஷாவீரால். (உ௩)

அனது றநன்மெய்க திருநதிலலே யாளிப் பதிவாழ் சகச
ளை, வெலவி யாயாத தேசுராரய விளபபு மூலகம வேண்டிவநத,
நன்றி பெறமால வீடைகொண்டு காகத் தலதகேதோர் போற்றிசைப்
பச், சௌறு கமலச் செலவிபுடன றிதிசெய் திருந்தான் றனது
லய்க. (உ௪)

ஈது திருமா லருச்சனையி லிசைந்த மகிமை நான்மறையு,
மோதி யவற்றி னொறியொழுகு முயர்மா தவதநிர் சைலேவளர், யா
து பெரிய பிராட்டிகவு மாரி தென்பாற் றிலேவன, நாதா பூசை
செய்தகதை நவிலவா முணர்வீ ரௌநவிலும. (உ௫)

ஆகத் திருவிருத்தம உ௦ங.

---

௫. தேவிபூசைச்சருக்கம்.

வழங்கு மெய்விதந் தருமமும் பொருள்களின் வளனும், வி
ளைழந்த வினபமும் விளைநிலலே யாளிமா நகரிற், றழங்கு சங்கமால
பூசைசெய் யிலிங்கத்திற் றயவாய்ப், பழங்கொ ளுஞ்சுவை யென
சசிவ ளிருநதவா பரிவால். (௧)

இயய மால்வரை யீன்றருள் கருணையங் குமரி, யுமைய றிநதி
வண் வருதலே மனத்திடை யுன்னிச், சமய நன்குணர் சேடியைய
நோக்கவத நைய, லமையும பேரெழில் விமானமொன் றவணவப
ப் பணித்காள் (௨)

தேசு லாவிய செம்பொனிற் குயின்றுபைங் கிரணக், காசு
லாவிய தூணிரைப் பலபல கவினப், பேசு ஞாங்கரி னிறுவிமேற
பரப்பொடு பிறங்க, வ்சு செம்மணி யாலுயர் கொடிஞ்சிகள் வி
த்து. (௩)

நாற்றி சைக்கனும் வாயில்கள் மருவிட நவிற்றி, யேற்ற வச்
சிரச் சுடர்செய்சோ பானமு மியற்றி, யாற்று பைங்கதிர் மரகதத்
தோரண மமைத்துக், தோற்று பணனிற நவமணி மாலேயுந் தூ
க்கி. (௪)

மணமலர்ப்புது மாலேக ளிடையிடை வகுத்தே, யணவு செ
ம்மணி யரியணை நாப்பணி னமைத்துப், புனர்ம ணிபபல குடை
கொடி புறமெலாம பொருத்தி, யுணரும வேத்திரக் காத்தாகள்
வாயிலுற் றேங்க. (௫)

வீணை பலவிய மத்தளங் குழலிசை விரவக், காணும் வெவ்

ணிறச் சாமரை கன்னிய ரிரட்டப், பூணு நல்லெழின் மடந்தையர் பரபலர் பொலிய, மாணு ஞாயிறு கோடிபோன் ருனதாய் வயங்க.

பூகநி றதிய பலபுவிக் கொளி மொய்த்சு பூ ணென்னு, முத்த யத்தர் விமானமென் றுலைழயா தொள் டணைந்தார், வரத கசசி வ சத்தியாற் பணிந்துவிண ணைப்ருஞ், சித்த மணபுறப புகழ்றனன் சேடியா தலைவி. (௭)

அன்ன போதினி லமபிகை யெழுந்துட னமருந், தூன்று மாயிர மாயிரந் தோகையர் சூழ, மன்னு மபமொளிர் தாரகை நடு வுறு மதிபோற், பொன்னின் மாமணி விமானமே விவர்ந்தனள் பொலிய. (௮)

தெழித்த பல்லியம் வாழ்த்தொலி திசையெலாஞ் சிறந்த, வி ழித்த கண்ணிமை வானவர் பூவிமர்பின் ளையாகள், கொழித்த வெணமணி பின்னகை யரமபையர் குழுமி, மொழித்த தமபுகழ்ப பாடலு மாடலு முயன்றார். (௯)

வாச மாமலா பொழிமறை வழிவழி சிறப்ப, தேச வெண்ண கை மாதர்சே விதது முன விறபத, தேச நாயகி தெகங்கைத் தில் லைமேற் செல்வாள், வீசு தெண்டிரைப் புவியிடை விமானமே விவ ர்ந்து. (௧௦)

காசி மாநக ரணைந்தகி லேசனைக் கனிவாய்ப், பூசை செய்த ருட் பொற்றடன் போநதுகா ளத்தி, பேசு காருந்யன ணுமலை முதுகிரி பேணி, மாசி லுததராத் திலலைமா வனதநனை வணங்கி. ()

காழி போற்றிவெண் காட்டினை வழுததிமுக் கண்ணன், பா ழி யந்தகற் றெறுங்கட வூரினைப் பணிந்தே, யோநி ருநதடம் புவ னமுங் களிப்புட னேத்த, வாழி தக்கனைத் திலலைமா வனதனுமை வந்தாள். (௧௨)

வந்து பொன்னணி விமானமுன் னணைந்துநீன் மாயோன், றந்த கோயிலுஞ் சக்கர தீர்த்தமுந தான்கண், யுந்து சேகரன் ம கிழ்தருஞ் சிவலிங்க மியயப், பைநதொடிக்கொடி பார்த்தனள் ம கிழ்ந்தனள் பணிந்தாள். (௧௩)

பணிந்தெ ழுந்தான் பதமலர் புகழ்ந்துபான் மதிய, மணிந்த கோபுர வாயிலின் புறத்திடை யணுகிக், கணிந்து சூரியன் வன் னியாம் பரமனைக் காண்பான், றுணிந்த வனபோடத் தலத்திடை தவஞ்செயச் சூழ்வாள். (௧௪)

தொழுந்த கைத்தவச் சக்கர தீர்த்தநீர் துலங்க, வாழ்ந்து சேர்தரும் விசாலமா யகழ்ந்துநீர் தேக்கி, யெழுந்த காதலாற் படி ந்ததிற் செய்வினை யியற்றிக், கொழுந்து தேனமலர்க் குழற்பல ச

த்திகள் சூழும். (௧௫)

அமலனை மெய்யக லாவருட் சத்தியா னெக, விமல சர்வமா ய் மந்திர சொருபமாய் விளங்குப, நிமலை யாக்கிய நீடுயிர்க் குறதி யை நினைந்து, கமலை யாதியா பணிசெய விலஞ்சியின் கரைமேல.

பூசி வெண்யுரு நீறுகண் டிகைபல புனைந்து, நாசி யாக்கிரத் திருவிழிப் பார்வையை நாட்டி, வாசு சேர்பது மாசனத் திருந்தும ற் றொன்றும, பேசி டாதுபஞ் சாக்கரம் நவின்றாற் பேணி. (௧௭)

வாடை மாரியிற் பனியினிற் புனலினில் வதியாக், கோடை வேனிலிற் கோரபஞ் சாக்கினி நடுவ, ஞாடை போலுட லுண ங்கிட வமர்ந்துபன் னாட்கள், பேடை மாயயி லனையவள் பெருந்த வம புரிந்தாள். (௧௮)

விணணு ளோர்களும் வியன்றிசை யோர்களும் விரிநீர், மண் ணு ளோர்களும மாபில தோர்களும் வதனக், கணணி னோருற க கணடதி சயிக்கவுங் கருணை, யணண லடமைமுன் றோன்றினு ன் பதமபணிந தமலை. (௧௯)

வேணடு கலவியுஞ் செல்வமு நிதியமும் விரகும், பூண்ட ரூ பமுஞ் சாதியு மாயுளும பொற்பு, நீண்ட நீதியும் பாசிவன காட்சி யு மிலவ, வாணட நாயகன் பூசைதந தருளுமென் றறிந்தாள். (௨௦)

மோன நாயகி சத்திக ளுடனெழு முறையா, ஞன மாற்றி வே றுடையுடை புனைநதனள் கலனுட், டான முற்றனள் சேடிய ர் தற்புடை சூழ, வான நாயகன கோயிலின மேவினள் மகிழ்ந்து.

ஆர்த்திக காரி யர்ததயா கேசுர விலிங்க, மூர்த்தி தன்னி டைப் பூசனை புரிந்திட முனவி, யார்த்த பன்மல ராதிய தாதிய ரமைககப், பார்த்து நன்றெனப பூசனை பரிவுடன புரிவாள். (௨௨)

சாற்று கின்றசா மானிய வருக்கியந் தாபித், தேற்று பூருவத துவாரபூ சையுமினி தியற்றி, யாறறு முத்தல விககின மூனறையு மகற்றித, தோறறு மததிய துவாரபா லகாவர்த்து பதிவைய. ()

அசனை யார்சனை செய்தெயி லகவுள தாகத், துன்னு கோ யிலை நினைநதருக குமமொடு தூல, மெனன வோதிய தேககுத் தியைமுறை யியற்றி, யுன்னு யந்தரி யாகபூ சையுமுறை யுளுற்றி.

திகழ்ந்த நாபிகுண் டாக்கினிக் கிரியையுஞ் செய்து, புகழ்ந் து முன்னுமுறை சிவலிங்க பூசனைப் பொருட்டு, மிகுந்த விந்துவின் வேரொளி நாதனை வேண்டி, முகிழ்நது கண்மலர்ந் துதாளத் திர யங்கள் முடித்து. (௨௫)

ஆன திக்குப்பக் தனமவ குண்டன மமைத்துத், தேனுமுத திரை யாலருட் சத்தியின் செறிவை, யின நீங்கிய கீழினு மேலினு

மிலங்கத், தான சுத்தியுஞ் சாத்திய மனுமுறை சமைத்து. (உசு)

மருவு பாத்தியம் நால்வகைப் பொருளொடும வாசப், பொருள்களாறுட னாசமனத்தினைப் புனிதந், தருமருக்கிய மெனாவகைப் பொருளொடுஞ் சாரப், பெருத மாகமம் பேசிய வாறுதாபித்து. (உஎ)

மஞ்சனாதியாம் பூசனைப் பொருள்களின் வகையை, விஞ்சுமர்க்கிய நீரினால விதிமனு வினையாற், றஞ்சமாமபுனி தஞ்செயது தனையுமம் முறையே, செஞ்சவேசெயுந் திரவிய சுத்தியைச் செய்து. (உஅ)

மவர்சி வாதன மூர்த்திதன் னாசன மார்ப, மூலவ வாக்கினோ டொற்றியிற திலதமிட் டொருபூ, நிலவு மூலத்தாற் சிரத்தின் மேற் றனனிட நிறையாக், குலவு மீசனைப் பிரணவத் துடன்மனுக் கூறி. (உகூ)

மூன்னு மந்திர சுத்திசெய் திலிங்கமூர்த்தியின்பான், மன்னியாரபி ஷேகங்கொள பொருட்டினால வானை, நன்னயத்துடன் வேண்டியர்க் காதிகணவிறயித, தன்ன தனபினைப பலபல விதம் பொழிந தாற்போல. (௩0)

மணத்த வெண்ணெய்மா மஞ்சளா மலகமா லைந்து, புணர்த்த மைந்தமு தாவினெய் யிளவெநீர் பொடியாய்த், துணித்த வில்வ காய பூசநீர் பாறபிர சுவைததேன, கணித்த சர்க்கரை கரும்புபற் பலகனி யிளநீர். (௩௧)

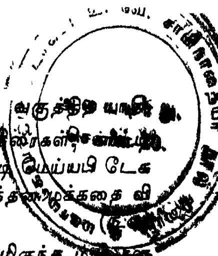
காட்டு முத்திரை பதினொரு மனுபதங் கந்தவ, கூட்டு நீராழுத லங்கொடு சந்தனக் குழம்பு, மாட்டி வெண்மலர் சாத்திநிவேத திருமுத லளித்துச், சேட்ட ருமங்கல கலசமுங் திகழுருக கியமும. ()

தருண வீசனுக காட்டியொற் றுடையைச் சாத்தி, வாமெவாக்தரு விலிங்கசுத்தியைச்செய்து மரபாற், குரவ மொரெழு வரையுமாச் சனைசெய்து குறிப்பா, லருவ மானபூ தாம்னா தாங்கமாசனமாய். (௩௩)

உற்ற வாறருச் சித்துநற் சிவலிங்க வுருவின், மற்ற முமிழும் பாய்ச்சிவ தத்துவ மயமாய, மூற்று மேற்பா விந்துவை வியாபியாய் நூழுங்குஞ், சுற்க ணைச்சிவ மூர்த்தியைச் திகழ்தர வமைத்து ()

அமையு மூர்த்தியிற் சிரமுக மார்பினு மங்குச், சமைசெயும் பிரத்திபங்கமே சாங்கமோ டுபாங்க, மெமல நீங்கிய சத்தியாற் பரிமணமித் திலங்கும, விமல மாகிய சதாசிவ மூர்த்தியை நினைத்தே.

பண்ணு நற்சிவ தத்துவாங் கமும்வியா பகமாய், மின்னு வித்தியா தேகமும் விதிப்படி யமைத்தே, யுன்னு மெண்குணச் சிவத்

னையா வாகன முனூற்றி, மன்னு தாபன மா[illegible] வகுத்திடை யாதி[illegible].

நீட்ட ருட்கராங் தமுமுறை விசித்துமுத் திரைகள்[illegible], மூன்னுறு பாத்திய முதறசெய்து கனிவா, யாட்டி மெய்யபி டேக முடி பாவனை யதனல், வேட்ட வாடைநற் சந்தன[illegible]ழுக்கதை விளம்ப

சுகந்த முப்புரி நூல்பல சோதியா பரண, மிகுந்த ம[illegible] சாத்திமே மெய்ப்பிர மாங்கக், குகந்த பூசனை யருத்தியொ டுனூற்றியே மனத்தின், மகிழ்ந்து நன்முதற் சத்தியின் பூசையும் வகுத்து.

மாறில் போனக மாதியை மதித்திடின் மனர்தி, ஹாறு நீர்தருங் குணமண முள்ளதா யுகந்த, வாறு நற்சுவை யையவகை யுணவடியை யன்பா, தேறு மீசர்கை வேத்தியஞ் செய்வகை செலுத்தி. (௩௯)

பஞ்ச வாசதாம் பூலமும் பரிவுட னளித்து, விஞ்சு தூபநெய்த் தீபவா ராதனை விதமு, மஞ்சி லோதிசெய் தருட்செபஞ் செய்தலர் சாத்தி, வஞ்ச நீககிடு பீடவர்ச் சனைகளும் வகுத்து. (௪0)

இருக்கு மாமறை முறைபல துதியெடுத் தியம்பி, யுருக்க மார்தர வலமவந்து பணிந்தெழுந் துளததிற், றருக்கி லாதமற் றருச்சனை யாவையுஞ் சாற்றி, யருட்ப ராமுக வர்க்கியங் கொடுத்திடு மதன்முன். (௪க)

பிறைசெய் வேணியு முழுமதி வதனமும பிரியாக், கறைசெய் கண்டமு மான்மழுக் கரங்களும் புலியின், பொறைசெ யாடையும் பணியணி மாலையும் பொலிய, நிறைசெய் மெய்ச்சிவன் றோன்றின னிமலைமுன் னருளால். (௪௨)

அகில காரணி கண்டெழுந் தகமிக மகிழ்ந்தாள், மகித லத்தினிற் பணிந்தெழு தானந்த பாட்பஞ், சகித மெய்யுறப் புளகங்கள் மொழிதழு தழுப்ப, நகில மார்புறு மஞ்சலி யுடன்றுதி நவில்வாள். (௪௩)

சகல லோகசற் காரண ரூபனே சடசித், தகமு லாவிய நாதனே யருமறைக் கொழுந்தே, பகரு மாகம முபாகமம் பலபுராணத்திற், சிகர மேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (௪௪)

சம்பு சங்கர சதாசிவ மகேச்வர தாணு, வும்பர் நாயக பராபர நிராமய வொருவ, நம்ப சிற்குண வாகர சிவசிவ நாதா, சிம்புளேதிருத் தில்லையா ளியின்வளர் சிவனே. (௪௫)

மல்கு செஞ்சா ணுகத ரக்ஷக வரனே, பல்பெ ருங்கிளை வானவர் புகழ்தரும் பரனே, கலவி லேந்திமுப் புரஞ்செயித் தருளிய கரனே, செல்வ மேதிருத் திலலையா ளியின் வளர் சிவனே. (௪௬)

என்று போற்றிய வுமைமுகம் பார்த்திள மூரல், தன்றனிப் பெருங் காதலைக் காட்டிடத் தயவா, னன்று நீசெயுந் தவங்களும பூசையு நயந்தோ, மின்று வேண்டுவ கேளென விசைத்தன னிறைவன். (௪௭)

இசைத்த போதினி லெதிர்பணிந் துமையறி விப்பாள், நசைத்த வுன்னுரு மாற்கொரு பாகநல் கியதாம், பசைத்த பான்மையுன் பாலினும வைத்துல கெலலா, மசைக்கு நாதனே யுனைபபிரி யாவர மருள்வாய். (௪௮)

இந்த விஙசமு மிசைகசத் தீச்வர னெனப்பேர், தந்த தீர்த்த முஞ் சத்திமா தீர்த்தமாய்த் தழைகக, பைஞ்ச டத்துந் ராடிவந் துனையெனைப் பணிவோர், சிந்தை வேண்டிய செலவம்யா வையும் பெற வேண்டும். (௪௯)

தலஞ்த ழைக்கவிச் சிவலிங்க மீதுசங் ததமும், நலம்பு ரிந்துநீ யுறைகென நாதனு நபநது, துலங்க வோதிய வரமெலாங் கொடுத் தனன் சொல்வான், பிலந்த ருந்தவம புரிதலாற் பெரியநா யகியாய். (௫௰)

வனிதை நம்மிடம் வாழுதி யெனச்சிவ லிங்கம், புனித மேனியு ளாயினன புதுமலர் மாரி, முனிவர் தேவர்கள பொழிதா முன்னவ னிடபபா, லினிய கோயிலகொண டிருநதனன் பெரிய நா யகியே. (௫௧)

அன்றுதொட்டுமெய்த் தில்லையா னியில்வள ரமலை, தன்திருப பத நினைப்பவர் தமபவ நீங்கி, யொன்று மப்பிறப் பொன்றிலே பெறுபய னுறுவார், நன்றி யைநதிடு பாதனீ ரவாபுகழ் நவிலவின்.

தாவின மெய்ச்சர ணுகத ரட்சகர் தழுவுந், தேவி பார்ப்பதி யன்பாசெய் தீவினை தீர்சுருங், காவி யஙகரு ணாகர லோசன கௌரி, கூவி யாகமம புகழுந்தில்லை வனத்துவாழ் குயிலே. (௫௨)

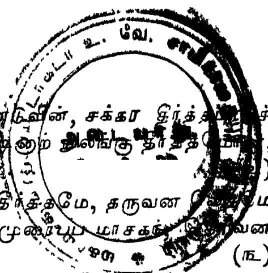
இபப டிக்குயா முனிவரர் திசையி லோர் மைமையோர், செப்பி வேணடிய வரமபொருந தினர்களித் ததியை, யொபப மண்டல முரைத்துமேளா கேட்டுளோ ருலகிற், றபபில் வன்பவ நீங்கியெப் பலன்களுஞ் சார்வார். (௫௩)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௫௩.

---

௯. தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம்.

பெரியநா யகியெமைப் பெற்ற தாயுமை, யிருபலன் பூசைசெய் திலைமை கூறினுந், திருமலி பெருமபுகழ்த் தில்லை யானியின், மருவிய தீர்த்தமா மகிமை கூறுவாம். (௧)

மிக்கவின் திரதி யொன்று விண்டுவின், சக்கர தீர்த்த... சத்தி தீர்த்தமாத், தொக்கபே ரிரண்டுற் றிலிங்கு தீர்த்த..., மிக்குண தீர்த்தங்க ளிரண்டு மேவுமே. (௨)

உரைசெயு தீர்த்தமே யுதவுந் தீர்த்தமே, தருவன ...ம தவிர்வ வேதமே, யொருவுவ மாசக முரைப்ப மாசகந் ...வன சங்கமே தேவா சங்கமே. (௩)

முத்தின மார்தட மூழ்கின் முத்தினை, மத்தினை மருவுவ ரமர் வ ரத்தினம, பத்தியங் கதநுளார் பரமன் பததியே, முத்தியுந் தெ ளிவரு மோவகு முத்தியே. (௪)

சைவல மாதடந் தன்னைச் சூழ்புரி, சைவலம் வந்தவர் சக த்ந்த யாருவர், லைகவல ரெவ்வியிற கவினு மெய்தியோ, கைவல ம ருவுமெய்க் கவினுஞ் சோவரே. (௫)

அப்புனற் றொட்டகை யணையு மான்மழு, அப்புனற் படிந்த மெய் யமலே பாகமாம், அப்புனற் றோய்தலே யணியுங் கங்கையை, அப்புனற் பருகுமவா யருளும வேதமும. (௬)

கண்டவர் நரகினைக கண்டி டார்களே, விண்டவர் பொய்யு ரை விண்டி டார்களே, கொண்டவா மனததுயர் கொண்டி டாரெ னிற், பண்டுள தீர்த்தமெப்ப பரிசென் சொல்லுகேன. (௭)

பெருமையு மொழுக்கமும் பெலமு ஞானமு, முரிமையுஞ் செல்வமு முகப்புங் கீர்த்தியுந், திருமலி புதல்வருஞ சிறப்புங் கல வியு மிருமையுந் தருமிவ ணிரண்டு தீரததமே. (௮)

வேறு

இரண்டினின் முன்னாச் சொன்ன விந்திர நதிபொற் [கோ யில், வாமபெறு கிழபான் மேவு மாகநாண் முபபா ணநதத், தாங் கமா தீர்த்த மாடிச் சார்ந்தாாக்காத் தாரைப் போற்றி, யிரங்கிநற் றுதிசெய் மாநத ரினருஞ் சுபிர்த ராவார். (௯)

மகிழுமவை காசி மாதம வழங்குமந் நதிநீ ராடிப், புகழ்பெருந் திலலை யாளிப் புனிதனை மூனறு வைக, னிகழ்வுறும பூசை செய் வோா நிலைபெறு செலவ மெய்திச், சகமெலாம போற்ற வாழ்ந்து சாருவர் கயிலை மாதோ. (௰)

முக்கட்சங் கான்றன் கோயின் முன்னர்மா முனிவர் தேவர், மிக்கவீ சான திங்கின் மேவுமத் தீாத்த நன்னீர், புக்குநித் தியமு மற்றைப் புண்ணியா தினமு மணடாற், றொக்குடல குளிர மூழ்கித் தொகுத்தசந் திகளுஞ் செய்து. (௰௧)

அன்பருக் கெளிய ஞான மரியர்த்தே சுரன்றாள் போற்றி, வி ன்புறு புதல்வர் செலவ மிசைமயி லினைய பாரி, நன்புலன் சிறந்த

கட்பு நலம்பெறக் குலங்கள் போற்றப், பொன்புவி பொலிய வாழ்ந் து புகுதுவர் சிவசா லோகம். (௰உ)

சக்கர தீர்த்தந் தன்னுட் டாபித்த சத்தி தீர்த்த, மக்கர வசைத்த வண்ண லருட்டிரு வுருவமாகுந், தக்கவா றதனிற் றோய்வோர் சகலகா ரியமு மெய்திக், தெக்கண திசைக்கு பேர னெனப்புவி சேர்ந்து வாழ்வார். (௰௩)

நித்தியஞ் சத்தி தீர்த்த நியமமாய் மூழ்கி யார்க்கும், பெத்த முத் திகளை நல்கும பெரியநா யகியை யந்தச், சத்திசேர் வாம பாகச் சார்ந்தாரைக் காத்தார் தம்மைப், பத்தியாய்ச் சேவை செய் வோர் பாக்கிய முத்தி சேர்வார். (௰௪)

சம்பத்து வித்தை ஞானந் தருசவு பாக்கி யங்க, ளம்பொ த்த விழியார் மைந்த ரம்புவி யிவைவாஞ் சிப்பார், நம்புற்ற சத்தி தீர்த் தம் நானமோர் மண்ட லஞ்செய், தும்பர்க்கு மேலா மீச னுமை சேவை செய லுண் டாமே. (௰௫)

வேறு

சத்தமுத லறிவையுணர் செவியாதி பொறிகள்வழி சார்ந்தி டாம, னித்தமனந் தனையடக்கிச் சிவயோகம் பொருந்தியொளிர் நிமல ஞான, வுத்தமமா தவமுனிவீர் தீர்த்தமான் மியஞ்சருக்கி யுரைத்தே மிப்பாற், பத்தர்புரி நிட்களங்கன் முத்திபெறு கதை யினிது பகரக் கேண்மின். (௰௬)

ஆகத் திருவிருத்தம் உளஅ.

எ. நிட்களங்கச்சருக்கம்.

தன்னுயிரைப் போலுலகிற் பலவுயிரை யுங்காக்குந் தயவு பூண்டோன், றுன்னுசிவ பத்தர்சிரோ மணியாகத் தருமமெலாந் துலங்க வாய்ந்தோன், பன்னுசிவ பூசைபுரி பத்திதவ முன்யாகம் பலவுஞ் செய்வோன், மன்னுமிரண டாமுகத்திற் புனல்நாடெ லாம்புரக்கு மன்னர் கோமான். (க)

அலர்க்கணையுஞ் சிலைக்கரும்பு மெடுத்தமர்செய் மாரனையு மழகால் வென்றோன், மலர்க்கமலை மகிழ்திருவும் வாணிபுகழ் பெ ருங்கலையும் வலலோ னீதி, குலத்திலுயர் சோழகுல தீபனென்னுஞ் மணிமகுடங் குலவு தாளோ, னிலப்பொறைசேர் புயசயில னிட் களங்க னென்னுமொரு நெடுவே லண்ணல். (உ)

அண்ணலெனு நிட்களங்க னவரவர்கள் வேண்டுபொரு ளார நல்கிப், புண்ணியங்க ளெண்ணிலவன் புரிந்துசிவ னுளமகிழ்ச்சி பூப்ப யாரும், நண்ணரிய பெருஞ்செல்வம் படைத்துமனை கிளை

யொடுவாழ் நாளிற் றன்போ, லெண்ணரும்புண் ணியகீர்த்தி யென்னுமொரு புத்திரனை யீன்றுன் மாதோ. (ந)

ஈன்றருளு மைந்தனுக்குச் சாதகன்ம முதலாக விசைத்த வெல்லா, மானமறை யோதுமுறை செய்துவய தெண்ணிரண்டி னலர்ப்பொற் பாவை, போன்றகன்னி மணமபுரிவித் தணிமுடியும் புனைநதெனைப்போற் பூமி பாரந், தோன்றல்பொறுத் தருள்கவெ ன வீந்தரனு திருப்பணிதான் றுலக்க வெண்ணி. (ச)

அரசிருக்கை யானசெழுங் காஞ்சிநகர் தனினின்று மளவில் செம்பொன, விரவுசுமை பலகொணரத் தனதுளததின் விடயத்து விருப்ப நீங்கிப, பரவுவயி ராக்யபத்தி யொடுபோந்து சிவதலங்கள் பணிந்து தெனபா, விரவுபகல் கடந்தகட மரவுபுவி தொழுந்தில்லை யிடத்தி னெய்தி. (ரு)

தோய்ந்தார்கள் பவக்கடலிற் றேயாத சிவகங்கைத் துறையி லாடி, யேய்ந்தாட லரன்புரியுங் கனகசபை தரிசனஞ்செய் தியல்வே தாநத, மாய்ந்தாாகள் புரியந்தத் தகரவித்தை யினிதினுணாந் தயகுச் சினனுள், வாய்ந்தார்வ முடனிருந்து சிவனையருச் சனை புரிந்து மகிழ்ந்து பினனுள். (சா)

காழிநகர் தனிலணுகிப் பிரமபுரீ சரைப்பணிந்து கனிநது பூசித், தாழிமணி திரைகொழிக்குந் திருவெண்கா டணைந்து பொனனி யாற்றின மூழ்கி, வாழிமறை யநதணர்க்கு நிதிவழங்கி வெண்காட்டு வாத ஞர்க்கே, யூழின்மறைப் படிபூசை புரிந்தனன்சே வடிக்கமல மறவந்து போற்றி. (எ)

கடவூரின வந்தமுத கடேசர்பத மிசைப்பணிந்து கால காலே, ரிடமேவி வணங்கிநறு நதயிலாதி யபிடேக மியலச் செய்தே, விடமூனுண் டவர்கினிய போனகமு மருத்துமற்றும் வேண்டுமெல லாந், திடனுகப் புரிந்துபல தலங்களினுஞ் சென்றுசிவன் சேர்வை செய்து. (அ)

அத்தலங்க டொறுமண்ண லாலயத்திற் கோபுரங்க ளணிவி மானம, பத்திசெறி மண்டலங்கள் சீரணமா னவைபுதுக்கிப் புரிந்து போற்றிப், புத்தமுத மெனப்பெருகி யுயிர்கள்மனந் துயரகற்றும் பொன்னித் தென்பா, லுத்தமர்சூழ் தருந்தில்லை வனத்தின் வரன் முறைபோந்தா னுரவுத் தோளான். (கூ)

போந்திட லு நன்னிமித்தம் பொருந்தவரு பெருந்தகையும் பொலிந்து சித்தஞ், சாந்தகுண மாதவர்க ளத்தலத்தின் மகிமை யெலாஞ் சாற்றக் கேட்டே, தேந்துணர்ப்பங் கயமலருஞ் சத்திதீர்த் தத்தினிடை சென்று மூழ்கிப், பாந்தள்புனை யரியர்த்தே சுரன்பெரிய நாயகிதான் பணிந்து போற்றி. (ய)

நமோநீல கண்டாய வென்றுமனுச் செப்பியரு ளைதர்தம்
மை, யமோகாதி பெருமனைத்தா லனையின்றுடி நியானஞ்செய் தரு
ச்சித் தேத்தித, நமோபாதந் திக்குமலர்த தாள்வணங்கிப் புகழ்ந
துமுத் தலத்தி லுள்ளுஞ், சமோதாத பார்த்திபனபோ யார்த்திய
கன றங்கமருங் காலை தனைவில. (௰௧)

தவமியற்று மாதவர்க ளுடலமெனக் கொடுத்துமெலி தாதா
வென்னக், கவலையுற்ற நெஞ்சமென திதிபடையா ரிளமையெனக்
கழுவிக் கொள்ளா, வளமையற்ற மாமணிபோற் பதுவினவிளக் கெ
னப்பழைய மலரு மெனனப், பவமகற்றுஞ் சிவனிருக்குஞ் சின
கரந்தான் மிகபபழைதாம பான்மை நோககி. (௰௨)

தக்கமுறை சிரேணுத் தாரணஞ்செய் திடத்தொடங்கித்
தரும வேந்த, னக்கணமே சிற்பர்களை யழைத்தவர்கள் வெறுக்க
நிதி யாடை நல்கித், தொக்ககர்ப்ப கிரகமாதத மணடபம்பொன்
மயமாகத் தூலஙகச் செயது, மிக்கவந்த ராஜமண டபந்தபன
மண்டபமும விளங்கச் செய்து. (௰௩)

பண்டைநிர்த்த மண்டபம்பூ மண்டபம்வா கனத்தின்மண
டபமாத்தான, மண்டபம்வாத் தியமண்ட பந்துசா ரோகணமா
மணட பங்கள், கொண்டமகா மண்டபமே தேரோறு மண்டபமுங்
குளிரபொன் ளுட்டி, லணடர்புக ழாயிரக்கால் மணடபமும் புதி
யனவா யமைதது நாடி (௰௪)

பாகசாலைகள்சுகந்த சாலையிர ணியசாலை பயில்பொற் சாலை,
யாகசா லைகள்யோக சாலைதா னியசாலை யெழிற்று வார, மாகமர்
தருகோபுரங்களப்பதிரு கமமமைத்து மதில்வி மான, மோகமா னது
தவிர்க்கும் பூந்தோட்ட முதலனைத்து முயனறே யன்பால. (௰௫)

சத்திநீர்த் தந்தனக்கு நாற்றிசையு மதிலுயர்த்திக் தரும நூல்
கள், பத்தியொடு படித்துறையும் படித்துறையு மண்டபமும பரி
வா லாற்றிச், சித்ரமகிழ் வாகனங்க டேர்களொழின மஞ்சங்க டேவ
தேவர்க், குத்தமமாய்ப் புரிந்துநித்த நைமித்தி யாதிபல வுற்ச வங்
கள். (௰௬)

செய்துசரோ ருகநீலோற் பலமலரிந் திரசத்தி தீர்த்த மூழ்கி,
யெய்துதிரு நீறுருத்ர மணியணிந்து சினந்தணிந்தே யிந்தி யங்க,
ளோதெனவென் றனுநினமுஞ் சிவத்தியா னஞ்செபங்க ளளவில்
சீர்த்தி, பொய்தவிர்த்து நிட்டையினைப் பொருந்தியருந் தவம்
புரிந்தான் பொன்னி நாடன். (௰௭)

இப்படியே கிரசையுட னொருவருடம் நிட்களங்க னிருந்தா
னந்த, மைப்படிந்த விழிபாக னருள்புரிய வுன்னினனம் மகிப
னொர் நாள், செப்பருமுட னீர்படிநது நீறணிந்து சிவபூசை செய்து

சிந்தை, பொப்பின்மகிழ் வுற்றரனா பிரசன்ன மாகும்வகை யோடு
செய்தான் (௰அ)

புகலரிய வான்மதத்வ ரூபவித்தி யாதத்வம் பொருந்து
ரூப, வகமகிழுஞ் சிவதத்வ ரூபனை யுமைபாக வகோர ரூப,
தகவுபெறு கறுபபுபொரு சிவப்புமுடை யாய்துவாத சாந்த ரூப,
பகர்ககன ரூபவர்த்த சந்திரரூ பவுனையான் பணிகின றேனை.

பஞ்சமந்த்ர ரூபவெண்ணை கலையுருவ வகாரவுரு வாகும் திவ்
யம், விஞ்சும்விபு வாய்ச்சருவ கர்த்தவுரு வாமநித்ய விமல ரூப,
தஞ்சமெனு மடியவாகட் கஞ்சலென வருள்சதா சிவசொ ரூப,
வஞ்சமகல் சூலதர வோங்கார ரூபவுனை வணங்கு கினறேன். (உ௰)

நாதநடு வுருவநடு விருப்பவனை யிரவிமண்ட லத்தி னுள்
ளாய், சீதசந்தர கலைகவிவி லெக்காலு முறைபவனே தேவ தேவ,
வோதுசதா சிவசாந்த மகேசபர சதயோசா தரூப ளுகி, மாது
புணர தருமவாம தேவகோர சொரூபவுனை வணங்கு கின்றேன்.

மருவனந்தா சனபத்மா சனவிரவா சனத்தினுறை வரதா
போற்றி, யருணமெண்ணில் மூர்த்தியுரு வாய்ச்சகல வானவர்க
ளசுரர்க் கெல்லாங், கருதும்வாங் கொடுப்பவனே போற்றியெனத்
துதித்துமனங் களித்தி யான, மொருவரிய வரசன்முனங் கோடிகுரு
ரியர்களாங் குதித்தா லென்ன. (உஉ)

அரணரிகடைந் திடவெழுந்த செழுங்கனல்போற் சிவலிங்க
மதன்மே னின்றும, பரமனெழுந் தருளுதலுமபகிர தியுஞ்சிறு பிறை
யும் படா ராவும, விரவுசடை முடியுமுமப ருயிர்புரந்த கருமிட
றும் விழிகண் மூன்றும, வரதவப யமமழுவான றரித்தகையும்
விரையிதழி மாலை மார்பும்.

மாணிக்க வரைமீது வெள்ளருவி தூங்குதல்போல் வயங்கு
நூலு, மாணிப்பொற் றகட்டினிடை யடைநீல மணியிழைத்து மமை
தல போல, வேணுற்ற புலிச்சருமம் விரித்துடுத்த திருவரையு
மெழிற் பூந் தாளுங், காணுற்ற மொழிகுழற மயிர்சிலிர்ப்ப மழைத்
தாரை கண்கள் காட்ட. (உ௩)

படியின்மிசைப் பணிந்துசெய செயவெனவே துதித்திடுபூ
பாலன் றன்னை, முடியினதி முடித்தசிவ னெடுத்திளஞ்சேய் போ
லுச்சி மோந்து சொல்வா, னடியவரி லுயர்ந்திடுநின் றிருப்பணி
மெய்த் தவந்துதிபே ரன்பு தமமா, னெடிதுமன மகிழ்ந்தனமீ
வேண்டுமவரங் கேளென்ன நிருபன் கூறும். (உ௫)

உருதனது பயனறேறேன் செயுந்தவமும் பலித்ததெண்ணரி
லுலகுக் கெல்லா, மருவியவா தாரவனு வுக்கனுவாய் மகத்துக்
கு மகத்தா யென்றும், நிருமலமாய் நிதநியமாய் நித்தியா னந்த

மாய் விகழும் ஏாத, பருகுறுபோ கத்தின்விருப் பில்லையின்றே கொடுத்தருள்நீ பரம முத்தி. (உசு)

என்றுகனி வுடனுரைப்ப விறைவர்பர முத்திகொடுத் திலங்க ஏாப்பண், சென்றுபொருந் தனுமரசன் பரமசிவ னடிநீழல சேர்ந்தான் சேர்ந்த, வன்றுமுத னிட்களங்க னெனுஏாமங் காரணப்பேரான தந்தோ, வின்றுமொழி யரியர்த்தே சுரனைவழி படுவோருக் கெளிதாமுத்தி. (உஎ)

இந்தவதி சயத்தையயன் முதலமரர் சனகர்முத விருடியோர்கள், பந்தமகன் றிடுபெரியோர் நான்குலரு ணத்தர்மற்றும பாரு ளோர்கள், சிந்தைமகிழ் வொடுபுகழ்ந்தார் சினந்தணிந்து மனந்தணிந்து சிவனைப் போற்றி, வந்தபெரு மாதவத்தீர் வூ கினடங் காத்தில்லை வனத்தின் மேன்மை. (உஅ)

எனத்துதித்த சூதமுனி மாதவர்பாற் பரமசுக மெய்திப் பொய்தீர், மனத்துமகிழ் வுடனிருப்ப வவனைமுனி வரர்யாரு மகிழ்ந்து போற்றிக், கனத்தசபை முடிதுளக்கிச் சிவகதையா மமுதினையெங் காதா லுண்டு, வினைப்பசிதீர்ந் திடப்புரிந்தா யுனக்கிணையா ரெனப்பலகால வியந்தார் மன்னோ. (உகூ)

சரணடைந்த நிட்களங்கன் றனைக்காத்த முறையாலத் தலத்தின் மேவும், பரனிலவு சார்ந்தாரைக் காத்தவனென் றொருபேருமபடைத்தெந் நாளும், வாமுதவு முமைபெரிய நாயகியா ருடனிருந்து வாழ்த்து மன்பர்க், குரமருவு மிட்டமெலாங் கொடுக்கினைன் பெருங்கருணை யுருவாய் மன்னி. (௩௰)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௱௩.

அ. புராண மகிமை.

செப்பு தக்கணத் தில்லைவ னச்சிவன் காதை, யொப்பி லாததை யுள்ளமு வந்துரை செய்வோ, ரப்பு ராணத்தி னத்தமு ணர்த்திடு வார்கள், தப்பி லன்பொடு தஞ்செவி கேட்பவ ரியாரும். (க)

செல்வ மியாவையுஞ் சேர்வர்மெய்ஞ் ஞானமுந் தேர்வார், கல்வி யானக டற்கரை கண்டுக ளிப்பார், வெல்வி தம்பெறு மேலவர் தம்மையும் வெல்வார், பல்வி தந்தரு சித்திகள் கீர்த்திப டைப்பார். (உ)

பால ரொக்கல் பவுத்திரர் மித்திரர் பாங்காய்ச், சால மேவத்த கும்பரி வாரமுஞ் சார, ஞால மீதுந லம்பெற வாழுவர் நாளுஞ், சீல மேவுவர் சித்தந் தெளிவர் சிறந்து. (௩)

மருவு மட்டமி மன்னுச துர்த்தசி மற்றுங், கருது புண்ணிய

காலங்க டோறுமிக் காதை, பெருகு மன்பொடுங் கேட்டோரசெய் பெரி யோருக், கிருகி திக்குவை யாடைபொற் பூணிவை யீந்து.

மகிழச்சி செய்பவர் மித்திர ரொக்கல்கண் மைந்த, ரிகழ்ச்சி நீங்கப் பவுத்திரர் சூழ விருப்பார், புகழ்ச்சி செல்வம புவிக்க ணிருந்து பொருந்தி, திகழ்ச்சி மெய்க்கதி நேசம்பெறுவர் நிலாவி. (ரு)

மிக்க புண்ணிய மாக்கதை யென்றிதை வேக, மொக்க வோதுமில் வொண்கதை கேட்பவ ரொத்த, தக்க பேர்க்கிசைத் தாவில சவுக்கிய மாயுள், திக்கு ளொகு கிணைத்த கருமமுஞ் சேரும.

ஐந்து பாதகம் போக்கு மலமிகு துக்கஞ், சிந்தும வண்பகை [illegible]றும விபாதியுந் திர்க்கும, வெந்து கான விடங்கள் கலங்க பிலக்கு, மந்த மாயையுந் தீய கனவு மகற்றும. (எ)

பூதம் பேய்கள் பொருந்து பயங்களு மில்லை, வாதஞ் சீதம வறுமைகள் வஞ்சனை வாரா, வேத மிலலை யிறப்பும பிறவியு மில லை, யாத லாலிக் கதைசுடா காரண மாமால், (அ)

எழுதி யிக்கதை யீசன்மெய் யன்பறுக் கீவோ, ரெழுதி வைப்பவ ரெஞ்சினை யேடெனச் செய்வோ, ரெழுத கன்னிது யீபவர் வேதஞ் கிரத்தி, னெழுதி வைதத வெழுத்தையும் வெல்வ ரிசைக்தே. (கூ)

இலகு கீர்த்தி யெழிற்றில்லை யாளியின் மேன்மை, பலவி தத்திற் பகர்வதென் பாரப்பதி பாக, னிலவு சோதி நெடுஞ்சிவ லோகத்தி னேரக, குலவு மேனியெ னச்சொல்வர் ஞான குணத தோர். (ய)

வேறு. வாழி.

வேதநெறி யாகமங்கள் பசுவாழி யந்தணர்கள் வேள்வி வாழி
நீதிபுரி மன்னவர்கள் தானத்தார் தலத்தார்கள் நிலத்தார் வாழி
யாதிபன் சார்ந்தாரைக் காததசிவன் பெரியநா யகியார் வாழி
போதமிகுஞ் சிவனடியார் வாழிதில்லை யாளியிசைப் புராணம வாழி,

ஆகத் திருவிருத்தம் கூகச.

சாணுநதபக்ஷகர் பெரியநாயகியம்மன் பாதமே துணை.

முற்றும.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	1	யாவனே	யாவரே
12	7	ரீர்	ரீர்ப்
"	8	ராத்தி	டார்த்தி
"	9	ிர்த்தி	ரீர்த்தி
"	31	திணுகா	திற்கா
16	17	லெய்தி	வெய்தி
"	30	மூன்	மூன்
19	8	செவி	செவிகள்
20	25	ஞேடமவா	ஞேடவா
24	8	கலை	ககளை
"	22	விளைப்பவனே	விளைப்
25	11	வரின	வரவ
26	30	யிலங்க	யிலிங்க
27	23	குவித்து	குவித்து
28	1	குரு	குரூஉ
"	3	பொரு	முங் தேர்வ நய[illegible]
32	34	ரிபணை	[illegible]

கற்பக்கிருகம் கர்ப்பக்கிரகம் எனப் பலவாறு ஆசிரியர் அமைத்தது செய்யுளின்பம் நோக்கி. சிலவிடத்துப் புதிய சொற்றுக் கலைக் கவனித்துப் படிக்க. மங்களமுண்டாக.